

SĂRBĂTOAREA TRÂMBIȚELOR

Să ne plecăm capetele.

Doamne, într-o împrejurare, ucenicii Tăi iubiți au spus: „*Învață-ne să ne rugăm*”. Când ne ridicăm privirea spre cer, spre Tine, marele nostru Dumnezeu, recunoaștem neajunsurile noastre, și dorim același lucru: învață-ne să ne rugăm, să cerem ceea ce este de folos Împărăției și slujitorilor Tăi.

Tu cunoști necazurile fiecăruia dintre noi. Pe amvon sunt în această dimineață, batiste și șorțuri de la cei care au nevoie de ajutor sau au greutate familiale.

Tu ești singurul Dumnezeu adevărat, de aceea Te rugăm în Numele lui Isus, Fiul Tău preaiubit, să-i vindeci pe fiecare dintre ei.

Poate că printre noi este cineva care nu a adus o batistă, dar are nevoie de vindecare, de aceea Te rugăm să ai milă.

Dacă în diferite țări din lumea întreagă, oamenii se vor aduna ca să asculte această bandă, Te rog, Doamne, să privești cu îndurare spre ei și să-i ajuți.

Te rugăm, Doamne, pe Tine, marele Dumnezeu al cerului, să răsplătești sinceritatea inimilor noastre, să-i vindeci pe cei bolnavi și să le dai tuturor ceea ce-și doresc. Binecuvântează-ne în acest serviciu divin și vorbește prin noi, pentru binele Împărăției lui Dumnezeu, fiindcă toți așteptăm răspunsul Tău în Numele lui Isus. Amin.

Mă bucur că sunt în adunare, în dimineața aceasta. Tocmai am vorbit cu niște prieteni care au venit din Ohio, despre o fetiță care a fost adusă aici cu câteva luni în urmă, pentru că avea leucemie și era pe moarte. Părinții ei sunt foarte săraci – nu am timp acum să citesc mărturia lor, dar aici este fotografia care i s-a făcut la trei zile după ce m-am rugat pentru ea.

Medicii îi mai dăduseră doar trei zile de viață, dar după ce a trecut timpul acela, nu s-a mai putut găsi nicio urmă de boală, iar acum fetița merge la școală și este foarte fericită. Eu sunt sigur că Dumnezeu face lucruri mari. Da, biserica își amintește desigur, cum a fost adus în încăperea aceasta pruncul care s-a născut cu intestinul afară. Medicii nu au putut să-l readucă în poziția corectă și se temeau să-l opereze. Acum, micuțul are un an, iar intestinul lui este perfect normal. Este

pur și simplu harul lui Dumnezeu. El este Minunat și plin de îndurare față de noi!

Aș vrea să vă anunț că adunările din Africa, pe care am vrut să le ținem în Kenya și Tanzania, nu vor mai avea loc. Noi am primit o telegramă prin care fratele Boze ne anunță că în ultima săptămână au fost omorâți trei misionari de-ai noștri. Ei au acolo o revoltă. Comuniștii pretind că au bărci de pescuit în jur, dar strecoară înăuntru arme cu care-i înarmează pe băștinași. China Roșie și Rusia le duc arme, iar ei nu știu să facă altceva mai bun decât să tragă în orice vor. Astfel, guvernul s-a gândit că nu ar fi înțelept să avem adunarea în acest timp. Din câte am înțeles, fratele Boze nu poate să-și țină școala deschisă în zona unde urma să merg. Dar întâlnirea nu este anulată, ci doar amânată până când vor reuși să-i liniștească.

Mă bucur totuși, pentru că pot să-i văd pe fratele și sora Jackson, care se află din nou printre noi, după mulți ani.

Fratele și-a adus mesajul său, dar ceea ce vreau să vă spun este că acești oameni mi-au fost adevărați frați și colaboratori în evanghelizările din Africa de Sud, în ultima călătorie pe care am făcut-o acolo. Nădejdea noastră este că, prin harul lui Dumnezeu, într-o zi vom merge din nou, pentru că este necesar. Eu încerc să fac aceasta de nouă ani, dar ei nu vor să mă lase să intru în țară din cauza organizațiilor. Acesta este motivul pentru care le-am scris o scrisoare în care le-am spus:

„Sângele acelor suflete să fie asupra voastră, nu a mea, deoarece cred că Dumnezeu vrea să se folosească de slujba mea pentru acei oameni.”

Din cauza diferențelor lor denominaționale, ei nu vor să mă lase să merg acolo, dar totul este în ordine pentru că Domnul se va îngriji de aceasta.

Fratele Neville m-a rugat să vă anunț că dacă va fi cu voia Domnului și în seara aceasta va avea loc un serviciu divin în locul acesta.

Am anunțat deja că voi vorbi despre Cele șapte trâmbițe. Noi ne-am tot întrebat unde să ne adunăm pentru aceasta, deoarece clădirea nu este destul de mare și nu avem aerisire suficientă. Așa se face că am încercat să închiriem școala, care are ventilație și există locuri suficiente, dar nu am putut s-o obținem. Ne-a fost promisă pentru săptămâna viitoare, dar vedeți, vin trimiși din diferite părți ale lumii – din Jamaica, din Insule, din America de Sud, Canada, Mexic și din alte părți - , și nu mai pot să stea până atunci.

Dacă am trimite anunțul luni, ar sosi abia miercuri sau joi și le-ar mai trebui timp ca să-și ia libere de la serviciu, etc. Apoi, săptămâna viitoare începe școala și atunci am putea s-o primim doar într-o seară pe săptămână, ceea ce nu este convenabil.

O altă problemă ar fi că trebuie să plec în Arizona, fiindcă copiii trebuie să meargă din nou la școală. Eu am vorbit cu soția mea despre problema aceasta, apoi m-am rugat Domnului și l-am spus:

„Doamne, eu nu pot să exprim în cuvinte ceea ce vreau să-Ți spun, dar Tu știi ce este în inima mea. Te rog ajută-mă să înțeleg. Oare totul este închis pentru că Tu nu vrei să predic despre Trâmbițe? Ajută-mă să înțeleg, Te rog.”

Atunci El a venit și mi-a descoperit, așa că în dimineața aceasta aș vrea să vă spun motivul.

Să deschidem Bibliile noastre la Levitic 23. Dacă Domnul voiește, în seara aceasta vom vorbi despre tema: „Să ieșim afară din tabără”. Va fi un mesaj scurt, ca să aveți timp să vă întoarceți acasă și să mergeți la treburile voastre.

Suntem bucuroși să vedem printre noi frați care sunt veniți din alte părți – cam 95% dintre ascultători sunt străini.

Prin urmare, aici nu este Jeffersonville, ci sunt oamenii veniți în Jeffersonville, și suntem împreună prin harul lui Dumnezeu.

În dimineața aceasta aș vrea să citesc în trei locuri din Biblie. Primul text este din **Levitic 23**, iar celelalte două, din **Isaia 18 și Isaia 27**. Dorința mea este să nu țin o predică, ci să vă învăț despre sărbătoarea celor șapte trâmbițe. După legea levitică, aceasta este luna în care se ținea sărbătoarea trâmbițelor – începând din ziua întâi a lunii iulie.

Dacă aveți ceva de scris, puteți să vă notați versetele, în timp ce le vom studia. Este foarte cald în adunare, dar de-a lungul anilor, ne-am obișnuit cu aceasta, însă eu cred – și poate și voi aveți aceeași părere – că timpul se va sfârși, iar atunci nu vom mai intra în clădirea aceasta, ci vom fi deja în veșnicie. Eu îi țin cam mult pe oameni aici, dar cred că suntem atât de aproape de venirea lui Isus, încât trebuie să folosesc fiecare minut când sunt adunați oamenii.

După ce am venit înapoi și m-am rugat înainte ca să pășesc pe acest podium,

cum face fiecare păstor sincer, m-am gândit că timpul cel mai minunat pe care-l trăim este atunci când ne adunăm aici, oameni din diferite state, care locuiesc la sute de mile depărtare, și avem părtășie în jurul Cuvântului. În curând va veni o vreme când toate acestea vor fi numai amintiri plăcute. Așa este, aceste timpuri nu vor rămâne așa, de aceea trebuie să facem tot ce putem ca să folosim fiecare minut.

Gândiți-vă la aceasta în timp ce înfruntăm căldura acestei dimineți de vară. Voi știți că și fiecare trup omenesc răspândește căldură, de aceea este greu să stăm înghesuiți, însă dorința mea este ca voi să puteți primi Cuvântul.

Haideți să ne mai rugăm o dată, înainte de a citi.

Doamne, aproape fiecare persoană de aici, care poate să-și miște mâinile, poate să deschidă Biblia, dar este Unul singur care poate să ne lumineze inimile ca s-o înțelegem. Acesta este Duhul Sfânt, care se află în mijlocul nostru.

Deschide-ne, Doamne, Cuvântul pe care Îl citim, cum ai făcut cu cei doi ucenici care mergeau spre Emaus. Atunci Tu ai început să le explici Scripturile. Fă astfel încât să putem spune și noi ca și ei: „*Nu ne ardea inima, când El vorbea cu noi?*” Te rugăm să faci aceasta, în Numele lui Isus. Amin.

Să ne ridicăm în picioare în semn de respect față de Cuvânt. Tema din dimineața aceasta este: **„Sărbătoarea trâmbițelor”**.

Vom începe cu **Levitic 23.23-25:**

„Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

„Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le: „În luna a șaptea, în cea dintâi zi a lunii, să aveți o zi de odihnă, vestită cu sunet de trâmbițe, și o adunare sfântă.

Atunci să nu faceți nicio lucrare de slugă, și să aduceți Domnului jertfe mistuite de foc.”

În continuare vom citi din **Isaia 18.1-3:**

„Vai de tine, țară, în care răsună zângănit de arme, și care ești dincolo de râurile Etiopiei!

Tu, care trimiți soli pe mare, în corăbii de papură care plutesc pe luciul apelor! Duceți-vă, soli iuți, la neamul acela tare și puternic, la poporul acela înfricoșat de la începutul lui, neam puternic care zdrobește totul, și a cărui țară este tăiată de râuri.

Voi toți, locuitori ai lumii și voi, locuitori ai pământului, luați seama când se înalță steagul pe munți, și ascultați când sună trâmbița!”

Și Isaia 27.12-13:

„În vremea aceea, Domnul va scutura roade de la cursul Râului până la pârâul Egiptului; iar voi veți fi strânși unul câte unul, copii ai lui Israel!

În ziua aceea, se va suna cu trâmbița cea mare și atunci se vor întoarce cei surghiuniți din țara Asiriei și fugarii din țara Egiptului. Ei se vor închina înaintea Domnului, pe muntele cel sfânt, Ierusalim.”

Haideți să ne mai rugăm o dată.

Doamne, binecuvântează aceste Cuvinte în inimile noastre și fă ca gândurile și studiul nostru să fie în voia Ta. Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Puteți să vă așezați.

Există atât de multe lucruri pe care un păstor ar vrea să le spună ascultătorilor lui, pe care îi iubește, și oamenilor din diferite locuri, dar din păcate timpul nu ne îngăduie aceasta.

Când am ajuns aici, sala și curtea erau deja pline, oamenii, mulți fiind nevoiți să stea în picioare și chiar pe lângă pereți.

Dorința noastră este să vă simțiți bine și vă rugăm să schimbați locurile între voi astfel încât fiecare să se mai poată odihni, ca să nu fiți prea obosiți.

Sărbătoarea Trâmbițelor era o adunare a poporului Israel. De un timp încoace, am fost împiedicat mereu să vorbesc despre cele șapte Trâmbițe din Apocalipsa. Duhul Sfânt nu-mi îngăduie să vorbesc despre aceste lucruri. Știu că pentru oamenii mai intelectuali, această afirmație sună ca ceva copilăresc, dar un creștin privește altfel lucrurile, pentru că noi ne lăsăm călăuziți numai de Duhul Sfânt.

Noi am văzut că în predicile despre cele șapte epoci ale Bisericii, avem modelul sau anunțarea dinainte care ne arată toate lucrurile pe care vrea să le facă Dumnezeu pentru și prin Biserica Sa.

În primele trei capitole ale Apocalipsei este descoperit tot ce se va întâmpla cu Biserica. După aceea, nu se mai spune nimic despre ea, până în capitolul 19. Biserica este răpită în capitolul 4 și se întoarce în capitolul 19. Atunci, Mirele și Mireasa vin împreună pe pământ.

Din capitolul 19 până în capitolul 22, ni se vorbește despre Împărăția de o mie de ani și ce va fi după aceea, iar de la capitolul 4 până la capitolul 19, Dumnezeu se ocupă cu poporul Israel.

Când am studiat prima parte a Apocalipsei, care descrie ce a făcut Dumnezeu în cele șapte epoci ale Bisericii care atunci erau în față, simbolizate prin cele șapte orașe din Asia Mică, Duhul Sfânt ne-a descoperit felul în care Și-a condus Biserica de-a lungul istoriei. Dacă nu aveți benzile cu cele șapte epoci ale Bisericii, ar fi bine să le procurați, și în curând vor ieși sub formă de carte.

Când am terminat epocile Bisericii, am acceptat ca, după un timp, să vorbim despre Peciți. Atunci încă nu știam ce conțin Pecițile, ci asemenea celorlalți predicatori, aveam și eu o părere personală despre ele.

Eu am citit tot ce au spus marii teologi despre cele șapte Peciți și am crezut concluziile la care au ajuns ei. Am citit cartea domnului Uriah Smith, învățătorul adventiștilor și astfel am văzut care sunt gândurile lui despre aceste lucruri. Am citit cartea domnului Larkin și multe alte comentarii, dar în ce mă privește, în cazul unor versete am avut o altă părere decât cea avansată de ei.

Mai târziu, am încercat să vorbesc și eu despre cei patru călăreți și am predicat patru seri la rând - câte o seară pentru fiecare cal. Dar înainte de a face aceasta, mi s-a dat o viziune despre care v-am vorbit în predica „Acesta este timpul, domnilor?”

Voi toți știți că a trebuit să mă duc la Tucson, Arizona, în munți, însoțit de câțiva frați. Eu le spuseseam că va avea loc o vijelie puternică, ceea ce s-a împlinit întocmai, apoi au venit cei șapte îngeri.

Înainte de acel eveniment, eu mă gândisem că am ajuns la capătul vieții, așa că i-am spus soției mele ce să facă cu copiii până ne vom revedea dincolo, și am plecat în munți. Când mă aflam în Canionul Sabino, dis de dimineață, am fost strigat de Glasul Domnului. Eu stăteam acolo cu mâinile ridicate și mă rugam, când în mâna mea a căzut o sabie. Voi cunoașteți și întâmplarea aceasta. Stăteam acolo și o priveam uluit, pentru că nu știam ce înseamnă și era la fel de reală ca mâna mea, iar o Voce mi-a spus: „Aceasta este Sabia Împăratului!”

Mai târziu, Îngerul mi-a descoperit că acea Sabie înseamnă că Dumnezeu a pus Cuvântul Său în mâna mea. Imediat după aceea, s-au arătat îngerii Domnului care mi-au vorbit despre cele șapte Pечеți, poruncindu-mi să mă întorc la Jeffersonville ca să predic despre ele.

Fraților, dacă vreodată am vorbit ceva prin inspirație, aceasta s-a întâmplat când Îngerul Domnului S-a întâlnit cu noi și Biblia a fost deschisă devenind o Carte nouă. Acum a fost descoperit tot ceea ce a fost ascuns reformatorilor și celorlalți: este descoperirea completă a lui Isus Hristos, cu totul nouă pentru noi, dar în mod desăvârșit și în deplină concordanță cu Scriptura. Acesta este Cuvântul veșnic prin care am fost inspirat și călăuzit.

Fiind vorba despre Trâmbițe, mă gândeam că nu voi încerca să-mi fac o oarecare părere despre ele, ci voi aștepta pur și simplu ca El să îmi descopere ce vrea să spun.

Când m-am rugat, alaltăieri, Duhul Sfânt mi-a spus că Trâmbițele nu au nici o legătură cu Biserica dintre neamuri și, ca urmare, nu au nici o importanță pentru noi în legătură cu mântuirea.

Cele șapte Pечеți au descoperit pe deplin toate tainele ascunse despre Hristos.

Prima dată, au fost descoperite cele șapte epoci ale Bisericii, desfășurarea evenimentelor fiind arătată în deplină concordanță cu Scriptura și cu istoria.

Studiindu-le, noi am constatat că ne aflăm în ultima epocă, Laodicea, care este cea mai decăzută și mai stricată dintre toate epocile Bisericii.

Duhul Sfânt mi-a dat o viziune, cu doi ani înainte, așa că am putut desena pe tablă acele cercuri prin care s-a arătat cum Lumina s-a micșorat tot mai mult de-a lungul epocilor, iar Îngerul Domnului a confirmat că totul era întocmai.

Iată evoluția Luminii Evangheliei pe pământ, de-a lungul celor șapte epoci ale Bisericii:

Pavel; Irineu ; Martin ; Columba ; Luther; Wesley; Ilie

Efes Smirna Pergam Tiatira Sardes Filadelfia Laodicea

33-170 ; 170-312 ; 312-606 ; 606-1520; 1520-1750;1750-1906; 1906 -.

Când am primit viziunea, eu nu am știut ce însemnătate are și nici cum se va întâmpla. Apoi, a apărut mișcarea ecumenică și a avut loc acea mare adunare de la Roma. Noi știm că Roma este mama tuturor organizațiilor.

După aceea, papa a plecat de la Vatican și a vizitat pentru prima dată în istorie Ierusalimul, care este din vechime reședința religiilor. Acolo s-a dus papa de la Roma, care în toate timpurile a fost dușmanul cel mai mare al Bisericii. Astfel, el a părăsit Roma ca să viziteze Ierusalimul, în Palestina.

Eu am văzut aceasta, deși nu sunt un învățat și îmi exprim greu gândurile prin cuvinte. Eu am avut întotdeauna în învățătură exemple din natură, pentru că natura este de la Dumnezeu.

Dacă, de exemplu, vă luați timp să observați vitele pe pășune, când vedeți că se adună într-un colț puteți să vă scoateți undița din apă pentru că nici peștii nu se vor mușca. Când le vedeți însă că se mișcă, se pornesc la păscut, este timpul să fiți atenți. În timpul cât vitele se odihnesc, păsările stau în copaci. Aceasta este natura, totul corespunde – animalele încetează să mănânce, albinele nu adună polen, etc.

Întreaga natură este într-o armonie deplină. Dacă în lunile următoare vedem căzând o frunză dintr-un copac, în scurt timp acel pom își va pierde toate frunzele și viața lui, seva, va coborî în rădăcină. Frunzele cad pe pământ și putrezesc, iar

substanțele minerale care circulă prin ele vor coborî în pământ. De ce aceasta? Pentru că viața merge înainte și în primăvară va da din nou frunze.

Aceasta este moartea, înmormântarea și învierea, în întreaga natură.

Soarele și luna sunt ca bărbatul și femeia. Luna are lumina mai slabă. Când apune soarele, luna primește lumină de la el și luminează pământul noaptea.

Acesta este un simbol spre Biserică.

Când papa, dușmanul străvechi al Bisericii, și-a anunțat hotărârea de a merge la Ierusalim, a fost o eclipsă totală de lună. Toate ziarele au prezentat șase faze ale acestei eclipse de lună, iar Duhul Sfânt m-a călăuzit să desenez exact același lucru pe tablă, cu doi ani înainte. Partea întunecoasă reprezintă întunericul. Ziarele au prezentat șase faze ale acelei eclipse, dar eu am desenat șapte, pentru că în epoca a șaptea a rămas cea mai puțină lumină. Aceasta este epoca în care Isus bate la ușă, și care va merge într-un întuneric total.

Ce tablou și ce Mesaj de la Dumnezeu Însuși că toate aceste lucruri sunt Adevărul. În primul rând, El a anunțat aceste lucruri în Cuvântul Său, apoi prin Duhul Sfânt de la amvon și a treia oară pe cer, dovedind că în acest Mesaj nu este nicio greșeală.

Pecețile și epocile Bisericii sunt în concordanță deplină cu Scriptura.

În epoca aceasta în care trăim noi, Dumnezeu depune mărturie prin Cuvânt, prin semne și minuni supranaturale și prin istorie dar cu toate acestea, denominațiunile nu pot vedea Adevărul, ci cred că noi urmărim doar să-i chemăm pe oameni afară. Dar este așa! Adevărul este că noi încercăm să-i avertizăm pe oameni și să-i abatem de pe calea greșită pe care au apucat. Pentru acest lucru nu sunt vinovați oamenii din acele organizații, ci sistemul în care se află și prin care sunt osândiți.

Catolicii, protestanții, evreii și toți ceilalți, sunt sinceri. Călugărițele nu se duc la mănăstire ca să devină femei stricate, ci pentru că vor să fie mai bune, pentru că vor să se apropie mai mult de Dumnezeu, este adevărat?

Sistemul este cel care le strică. Oamenii nu se atașează la biserici ca să fie mai răi, ci pentru că doresc să devină mai buni. Sistemul bisericilor este acela care-i îndepărtează de la Cuvânt și de la principiile lui Dumnezeu date pentru timpul acesta.

Amintiți-vă că Dumnezeu este Cuvântul și pentru fiecare epocă ce va fi pe pământ, El a dat o parte a Cuvântului. Astfel, El este Cel care a hotărât ca pentru această epocă a Bisericii, cele șapte Pечеți să descopere tot, fiecare bucățică din El. Înțelegeți?

De ce au rămas taine ascunse? Pentru că, conform făgăduinței din Apocalipsa 10.7, aceste taine urmau să fie descoperite prin mesajul îngerului al șaptelea. Apocalipsa 10 de la 1 la 7.

Care este motivul? Priviți: În timpul epocilor anterioare nu au existat proroci, iar Biblia spune că „*Dumnezeu nu face nimic înainte de a descoperi taina Sa, slujitorilor Săi proroci.*” (Amos 3.7).

În toate timpurile, Cuvântul Domnului a venit la proroci, nu la un sistem religios, sau la o grupare religioasă. Mai mult, întotdeauna când o grupare religioasă s-a organizat, Dumnezeu a părăsit-o pentru că El nu lucrează și n-a lucrat niciodată cu un sistem. Organizația este împotriva lui Dumnezeu și a Cuvântului Său.

În timpul reformei s-au ridicat reformatorii, așa cum ne-au arătat cele șapte Pечеți, dar în zilele din urmă, trebuie să vină iarăși un profet, conform făgăduinței din Maleahi 4.5b; trebuia să vină o ungere, care să reașeze credința de la început. Credința oamenilor trebuie adusă înapoi la Cincizecimea originală, la credința părinților.

Noi ne-am ocupat cu problema aceasta și am arătat cum s-a ridicat Ilie Tișbitul și cum a fost urmat imediat de Elisei. Apoi, am văzut că Ioan Botezătorul a fost Ilie din timpul său, și că mai este o făgăduință care vorbește despre un alt Ilie din timpul acesta.

Ioan Botezătorul nu a fost Ilie din Maleahi 4.5, ci el a fost Ilie din Maleahi 3.1, acest lucru fiind întărit chiar de Domnul Isus, când a spus:

„...el (Ioan) este acela despre care s-a scris: „Iată trimit înaintea feței Tale, pe solul Meu, care Îți va pregăti calea înaintea Ta.” (Matei 11.10).

Noi recunoaștem că trăim în zilele din urmă, de aceea, dacă aș veni cu mesajul pentecostal m-aș afla în epoca Laodicea, ceea ce nu ar fi corect.

Din același motiv, Wesley n-a putut să ia mesajul lui Luther. De ce? Pentru că Luther a trăit într-o epocă a bisericii, iar Wesley a trăit în alta.

Dacă Isus ar fi propovăduit mesajul lui Moise, nu ar fi folosit la nimic, și la fel dacă Moise ar fi venit cu mesajul lui Noe - nu ar fi avut niciun rezultat. Vedeți? Dumnezeu a hotărât o anumită parte din Scriptură pentru poporul Său din fiecare epocă. Dar ce s-a întâmplat? Bisericele au încurcat totul întrucât și-au pierdut orientarea.

Din cauza aceasta, evreii nu au putut recunoaște că Isus era Fiul lui Dumnezeu: Tradițiile le-au orbit ochii. Dar El era în perfectă concordanță cu Scriptura.

Același lucru s-a întâmplat și cu prorocii, deoarece Isus a spus: *„Pe care dintre prorocii care au fost trimiși la voi, nu i-au omorât părinții voștri cu pietre?”*

Când Dumnezeu trimite un profet, acesta este Cuvântul viu vestit al lui Dumnezeu, deoarece Isus a spus: *„Dacă Legea a numit „dumnezei”, pe aceia, căroră le-a vorbit Cuvântul lui Dumnezeu, - și Scriptura nu poate fi desființată, cum ziceți voi că hulesc...?”* (Ioan 10.35).

Prorocii au fost o parte a Legii, o parte a Cuvântului lui Dumnezeu, dar Isus a fost plinătatea Lui. Întregul plan al mântuirii a fost în El.

De-a lungul epocilor Bisericii, oamenii au făcut același lucru, dar Dumnezeu a descoperit prin cele șapte Peceți, toate tainele care au fost ascunse în timpul când am fost fără proroci, și aceasta pentru că Cuvântul nu vine la reformatori, ci la proroci.

Dumnezeu este neschimbător, ceea ce înseamnă că întotdeauna va lucra așa cum a lucrat la început: *„...Eu sunt Domnul, Eu nu Mă schimb.”* (Maleahi 3.6).

Astfel, în grădina Eden, Dumnezeu a salvat omul prin sângele vărsat al unui nevinovat, și de atunci nu s-a schimbat niciodată această hotărâre.

Noi încercăm să ne salvăm prin artă, denominațiuni, sisteme, etică, clădiri, etc., dar totul se prăbușește, pentru că există un singur loc în care Dumnezeu se întâlnește cu omul, și acest loc este sub Sângele vărsat al Celui nevinovat, pentru că prima Sa hotărâre a spus așa. Numai prin Sânge.

Noi, oamenii, luăm astăzi o hotărâre, apoi medităm și anul viitor avem o idee mai bună, dar la Dumnezeu nu se poate găsi așa ceva pentru că El este veșnic și prima Sa decizie este desăvârșită, nimic nu o poate schimba.

Noi putem să mai învățăm ceva pentru că suntem limitați, dar Dumnezeu nu are nevoie să mai învețe, pentru că El este desăvârșit de la început. Acesta este motivul pentru care voi puteți să vă lăsați sufletul să se odihnească pe prima Lui hotărâre, care este așa cum spune Biblia.

Dacă Dumnezeu ar judeca lumea prin învățătura Bisericii Catolice, care ar fi aceasta? Fiecare biserică catolică se deosebește de cealaltă.

Dacă lumea ar fi judecată prin Biserica Protestantă, pe care dintre toate ar folosi-o? Toate sunt diferite unele de altele.

Acesta ar fi un lucru derutant, pentru că nimeni nu știe de care să se țină. Astfel, dacă metodiștii sunt corecți, atunci bapțiștii sunt pierduți; dacă protestanții au dreptate, atunci catolicii sunt pierduți, iar dacă sunt catolicii corecți, sunt pierduți protestanții.

Biblia însă spune că Dumnezeu va judeca lumea prin Isus Hristos, pentru că El este Cuvântul. Deci, El va judeca conform Cuvântului.

Adevărul este că toate denomițiunile s-au abătut de la Cuvântul lui Dumnezeu și și-au făcut propriile crezuri. Vă rog, dacă poate cineva să-mi dovedească, vreau să văd unde este Cuvântul deplin la ei. Nu, ei nu Îl au și nu-L pot primi, pentru că sunt stăpâniți de un sistem omenesc, ori Dumnezeu a folosit întotdeauna un singur proroc pentru un anumit timp. El nu a avut niciodată doi proroci în același timp. Unul singur! Voia lui Dumnezeu este să aibă întotdeauna un singur bărbat călăuzit de El; El nu se ocupă cu organizația ta, ci se ocupă cu tine.

Numai pe temelia aceasta, noi putem veni acum la Sărbătoarea Trâmbițelor, la tainele ascunse. Aceste lucruri au fost făgăduite și trebuiau să fie descoperite în timpul acesta din urmă, după cum s-a spus în Maleahi 4.5+6b; Luca 17.30; Evrei 13.8; Evrei 4.12 și în multe alte locuri din Biblie.

Dacă cineva nu știe lucrul acesta, eu pot să spun că Dumnezeu Se descoperă întotdeauna oamenilor prin prorocii Săi.

Evreii au știut întotdeauna că trebuie să-i creadă pe proroci, deoarece Dumnezeu le spusese: *„Când va fi printre voi un proroc, Eu, Domnul, Mă voi descoperi lui într-o vedenie sau îi voi vorbi într-un vis. Dacă ceea ce spune el se împlinește, atunci să-l ascultați.”* (Numeri 12.6).

Dar vedeți, cu toate acestea evreii au dat faliment și nu L-au recunoscut pe Isus, ci L-au numit „un duh rău, Beelzebul”, etc., și aceasta pentru că le cunoștea gândurile inimii. Noi însă știm că tocmai acesta a fost semnul adevărat al Cuvântului, pentru că în Evrei 4.12 este scris: *„Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că ... judecă simțurile și gândurile inimii.”*

Domnul Isus a spus: *„Când va veni Duhul Sfânt, El vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu și vă va descoperi lucrurile care vor veni”* (Ioan 14.26b), iar în Evrei 1.1-2 citim:

„După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu,

la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul Său, Isus Hristos.”

Vedeți, este același Dumnezeu, care a trecut doar de la proroci la Fiul. Înțelegeți? Întotdeauna este același Mesaj și același fel de lucrare.

Domnul a arătat că bisericile vor ajunge în această stare rea, cum le vedem astăzi, dar vor trebui aduse din nou în ordine. Pentru aceasta, în Maleahi 4.5 ni se spune că Domnul îl va trimite pe prorocul Ilie, care va pune lucrurile în ordine.

Dacă citiți cu atenție, veți vedea că imediat după Mesajul lui va veni un timp în care pământul va arde, iar cei neprihăniți vor călca pe cenușa celor răi.

Dacă undeva în lume, vreun teolog va auzi această predică sau o va citi, să știe că ceea ce voi spune în continuare, i se adresează:

Dacă ești de părere că textul din Maleahi 4.5 se referă la Ioan Botezătorul, atunci gândește-te la faptul că pământul nu a ars după mesajul lui Ioan. Mai mult, la prima Sa venire, Isus nu i-a dus pe oameni în Împărăția de o mie de ani, dar a promis că o va face după ce Duhul lui Ilie va mai veni o dată pe pământ.

În Maleahi 4.6 vedem că aceasta se va întâmpla ca să aducă credința copiilor lui Dumnezeu din timpul acesta la învățătura părinților de la Rusalii.

În Luca 17 este scris că Isus a vorbit despre ceea ce se va întâmpla în zilele când va veni Fiul omului. Astfel, El a spus:

„Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot, se va întâmpla aidoma....când se va arăta Fiul omului.” (v.28-30).

Observați! Ca Fiu, El a avut trei denumiri:

- - Fiul omului;
- - Fiul lui Dumnezeu;
- - Fiul lui David.

Fiindcă El Însuși era un Profet, leHoVaH i-a numit pe profeți „fiul omului”. Isus, la rândul Său, nu a spus niciodată că ar fi „Fiul lui Dumnezeu”, ci întotdeauna a spus că El este „Fiul omului”. De ce aceasta?

Pentru că atunci S-a descoperit ca Profet sau Văzător. În această calitate, El a spus: *„Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți.”* (Ioan 10.37), dar fiecare descriere din Scriptură îl identifică pe El: nașterea Sa, răstignirea, moartea, înmormântarea și învierea corespunzând întocmai cu descrierile prorocilor referitoare la Fiul omului.

Acum observați: Dumnezeu este Duh, Duhul Sfânt, și El S-a descoperit între oameni, în Isus, ca Fiul omului. Apoi, tot El S-a descoperit în timpul epocilor Bisericii, în adunare, ca Duhul Sfânt în oameni, dar constatăm că în ultima epocă, Laodicea, El a fost scos afară din biserică. În niciuna din celelalte epoci, El nu a fost afară, dar acum ei spun: *„Suntem bogați și nu ducem lipsă de nimic.”*, însă Domnul le spune: *„Și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol.”* (Apocalipsa 3.17).

Da, El a fost scos afară din epoca Bisericii despre care Isus spunea: *„Cum a fost în zilele Sodomei, așa va fi și la venirea Fiului omului.”* Iar când a spus aceste cuvinte, S-a referit la aceleași lucruri pe care le citim și noi din Geneza.

Observați ce s-a întâmplat atunci.

Întotdeauna există trei grupuri de oameni: cei aleși, religioșii și necredincioșii.

Deci, acolo era Avraam, cel ales și chemat afară, care era afară din Sodoma (afară din lume); apoi era Lot, membrul bisericii sau bărbatul denominațiunii. El devenise o parte a lumii deoarece era primarul orașului, era judecător în Sodoma și ședea la poarta cetății. Și mai erau sodomiții.

Când Avraam se odihnea, la amiază, sub stejar, au venit la el trei îngeri, dintre

care doi s-au dus mai târziu la Sodoma, unde au predicat Evanghelia și au încercat să-i cheme afară pe oamenii din Sodoma, dar ei nu au vrut să-i asculte pentru că erau pervertiți. Numai Lot, soția lui și cele două fiice ale lor i-au primit, fiind singurii care au pornit la drum, dar după cum spune Biblia, soția lui Lot a privit în urmă și astfel a devenit un stâlp de sare.

Dar Unul dintre îngeri a rămas cu Avraam și a vorbit cu el. Pe Acela, Avraam L-a numit „Elohim”, adică „Dumnezeul cel Atotputernic”.

În Geneza 1.1 scrie: *„La început, Dumnezeu (Elohim) a făcut...”* Deci, „Elohim” înseamnă „Dumnezeul cel Atotputernic; Cel ce există prin Sine Însuși.”

Avraam L-a numit pe acel Înger „Elohim”. El a stat jos, a mâncat și a băut cu Avraam, pentru că în timpul acela era într-un trup omenesc, fizic.

Observați semnul pe care I l-a dat El lui Avraam: El și soția lui, așteptau să aibă un fiu, fiul făgăduit pe care-l așteptau de douăzeci și cinci de ani, adică pe tot timpul lungii lor călătorii, dar ei erau la capătul călătoriei.

Dumnezeu S-a descoperit în diferite feluri, în timpul acela, așa cum a făcut-o și de-a lungul epocilor Bisericii: în Lumini, prin Glas, etc. El a vorbit cu Avraam chiar înainte ca acesta să primească fiul făgăduit. Noi am mai vorbit despre aceasta, așa că acum doar repet. El a schimbat imediat trupul lui Avraam și al Sarei, ca să poată avea copilul.

Observați! Ultimul semn pe care l-a primit Avraam înainte de a avea fiul, a fost acela că IaHVeH a vorbit cu el, în chipul unui Bărbat. Ei au recunoscut că Acesta era IaHVeH, deoarece El a zis: „Avraam” (Abraham), nu „Avram” pentru că în urmă cu câteva zile, Dumnezeu le schimbase numele.

Deci, El a zis: *„Avraame, unde este nevastă-ta, Sara?”* (Nu „Sarai”, ci „Sara” adică „Prințesa”).

Și Avraam a răspuns: *„Este în cortul de la spatele Tău.”* El a continuat: *„La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce (pronume personal) negreșit la tine; și iată că Sara, nevastă-ta, va avea un fiu.”* (Geneza 18.10).

Sara, care se afla în cort, a râs în sinea ei când a auzit acele cuvinte și își zicea în inima ei: *„Cum ar fi posibil așa ceva? Acum, când am îmbătrânit să mă mai gândesc la dragoste? Domnul meu bărbatul, de asemenea este bătrân.”* (v.12). Cu

toate acestea, în zilele următoare, cu Sara s-a întâmplat ceva.

Îngerul, care avea înfățișarea unui Om, a spus: „*Pentru ce a răs Sara, zicând: „Cu adevărat să mai pot avea copil eu, care sunt bătrână?”* (v.13).

Îngerul a știut ce gândea Sara, deși ea se afla în cortul spre care El stătea cu spatele. Vedeți, era chipul unui Bărbat, ca profet, în trup omenesc, însă El era Elohim de aceea a descoperit gândurile din inima soției lui Avraam.

Și Isus a spus: „*Cum a fost în zilele lui Lot, așa va fi și în zilele din urmă, când va veni Fiul omului.*” (Luca 17.28-30). El nu a spus: „Fiul lui Dumnezeu”, ci „Fiul omului”. Și acesta nu este timpul epocilor. Vedeți cât este de corectă Scriptura? Noi trăim acum exact acel timp.

Tainele, începând cu botezul în Numele Domnului Isus Hristos, ne-au fost descoperite prin Duhul Sfânt care lucra aici. El ne-a scos din denotațiuni și tot ce este fals și ne-a arătat pe deplin adevăratul botezul cu Duhul Sfânt, Semnul și toate celelalte lucruri au fost reșezate.

Fiecare reformator a fost așezat la locul lui, și toate lucrurile au fost clarificate sub ochii noștri. Toate acestea nu s-au petrecut într-un colț îndepărtat al pământului, ci sunt cunoscute în lumea întreagă.

Isus, Fiul lui Dumnezeu, Se descoperă pe El Însuși prin Scriptură și face vii toate Cuvintele pentru timpul acesta, versetele hotărâte încă din veșnicie pentru noi. Da, El face aceasta așa cum a făcut-o pentru fiecare generație, iar a crede aceasta este dovada botezului cu Duhul Sfânt.

Nu este corect să se învețe că dovada Duhului Sfânt constă în faptul că cineva frecventează o adunare, pentru că dacă ar fi așa, înseamnă că și fariseii L-au avut pe El.

Nu este corect să se învețe că dovada Duhului ar consta în tremurat, în a sări încoace și încolo sau în alte manifestări de felul acesta, pentru că dacă ar fi așa, înseamnă că și păgânii Îl au.

Nu este corect nici dacă susțineți că dovada ar fi vorbirea în limbi. În care închinare diavolească nu există vorbire în limbi? Spuneți-mi una! Printre noi se află fratele Jackson din Africa de Sud și el ar putea să vă povestească multe în legătură cu aceasta.

Eu am fost în rezervațiile indienilor și am văzut cum vrăjitorii își făceau creștături și cum vorbeau în limbi, iar vrăjitorul principal le tâlcuia. Mai mult, am văzut cum au pus pe masă un creion, care apoi se ridica și scria singur într-o limbă străină. Deci, toate acestea, nu pot fi dovezi ale Duhului Sfânt! Dar care este atunci dovada adevărată a botezului cu Duhul Sfânt?

Isus spunea: „*Credeți că Eu sunt Acela!*” Și El este Cuvântul. De ce n-au putut înțelege oamenii? De ce nu l-au primit evreii? Ei erau drepti și buni, bărbați sfinți și devotați, dar numai cei care au fost rânduiți mai dinainte ca să asculte Cuvântul, au înțeles.

Cum știți voi dacă este Cuvântul adevărat? Fiecare vine cu pretenția aceasta, însă voi știți că adevăratul Cuvânt este făgăduința legitimată prin Biblie pentru epoca aceasta. Prin aceasta, voi puteți veni acolo unde este Duhul Sfânt.

Observați ce vestește sunetul Trâmbiței. Vedeți cine poate să audă Trâmbița Evangheliei? Amintiți-vă că cei care erau în orașele întărite cu ziduri nu au putut ieși la timp în Jubileu. Nu, domnilor. Ei erau după ziduri și au stat acolo, așa că s-a terminat. Au rămas robi pentru tot restul vieții lor și trebuiau să fie însemnați.

Fiți atenți în timp ce privim toate aceste simboluri.

Deci, despre aceasta vorbește Maleahi 4.5. În Evrei 13.8 scrie că „*Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.*” El rămâne pentru totdeauna Cuvântul care Se adevărește, exact cum le-a spus prorocilor.

„Prorocul sau profetul” nu înseamnă numai „un văzător”, unul care spune mai dinainte ce se va întâmpla, ci „profetul” este un descoperitor al Cuvântului, Acesta identificându-se în propria lui viață. Lucrările lui descoperă și adevăresc Cuvântul pentru ziua aceea. Astfel, Noe a construit arca; Moise a scos Israelul din Egipt, etc.

Și așa Se împlinește și Cuvântul făgăduit pentru ceasul acesta. Noi nu-L vedem pe El, dar știm că este cu noi, pentru că vedem Cuvântul Său legitimat prin fotografii, prin Scripturi, prin arătările în cer, pe pământ și prin faptul că tot ce a spus El s-a împlinit întocmai de fiecare dată. Nu a dat greș nici o singură dată.

Voi toți, din diferite părți ale țării și din lumea întreagă, sunteți datori să îmi scrieți și să-mi spuneți dacă o singură dată ceva (și ce anume?) nu s-a împlinit întocmai. Eu știu însă că totul s-a împlinit cuvânt cu cuvânt, pentru că aceasta este

făgăduința Lui.

De ce a trebuit să se arate El în aceste zile din urmă?

Dacă mai ascultați o dată predica „Reașezarea pomului Mireasă”, a Pomului Vieții din grădina Eden, veți vedea că primul Adam a căzut, iar al doilea Adam a fost dat morții din cauza păcatului. El a fost țintuit pe crucea romană și de aici a ieșit Pomul Miresei. Noi vedem că El a făgăduit acest lucru în Scriptură.

Mireasa s-a format după chipul unei mari piramide, baza având o suprafață mare, apoi se îngustează tot mai mult, prin epoca lui Luther, a lui Wesley și cea pentecostală, până când Piatra unghiulară de la vârf se potrivește exact și toate celelalte pietre sunt așezate perfect împreună.

Nu mă voi referi acum la învățătura piramidei care a fost zidită de Enoh și de contemporanii săi. Noi nu știm încă prin ce mijloace au putut s-o construiască, dar ea și celelalte piramide stau acolo ca un simbol. Exact așa cum este răsăritul și apusul soarelui; la fel cum pomii își pierd frunzele toamna și vin înapoi în primăvară; așa cum comportamentul animalelor și al peștilor, etc., simbolizează ceva, tot așa și piramida este un simbol.

Dacă veți merge vreodată în camera împăratului, veți vedea că acolo sunt șapte trepte. Unde era dus cel care era primit de împărat? Pe treapta a șaptea.

Aceasta arată că același Duh care era peste Ioan Botezătorul, care L-a prezentat pe Mesia, trebuia să vină din nou în timpul acesta.

Acesta este motivul pentru care a fost considerat cel mai mare dintre proroci: pentru că el L-a făcut cunoscut pe El poporului.

Noi trebuie să ajungem din nou într-un timp în care va veni cineva ca să-L prezinte pe Mesia. Cum vor recunoaște aceasta, oamenii care cred în El? Numai rămânând constant în El, în Cuvântul Său. Numai și numai în felul acesta, ei vor putea să știe Cine este El.

Daniel spunea: „...niciunul din cei răi nu va înțelege, dar cei pricepuți vor înțelege.” (Daniel 12.10b).

Cei aleși Îl vor recunoaște pe Dumnezeu lor. Daniel spunea că aceste lucruri vor fi ascunse până în vremea sfârșitului, iar atunci oamenii se vor întoarce înapoi la

Cuvânt, așa că Mireasa Îl va recunoaște pe Mirele ei, Își va recunoaște Perechea, Cuvântul descoperit. De aceea, aceste lucruri nu au fost descoperite pe vremea reformatorilor și nici în epoca pentecostală. Scriptura spune clar că aceasta este făgăduința lui Dumnezeu pentru timpul acesta. Noi trăim în epoca în care va veni El, de aceea, Ea trebuie să fie identificată în El.

Orice femeie trebuie să fie identificată cu bărbatul ei, pentru că cei doi sunt una. Tot așa, Mireasa lui Hristos trebuie să fie identificată cu El, pentru că cei doi sunt Unul. Și El este Cuvântul, nu denomi-națiunea. El este Cuvântul iar noi suntem copiii Luminei. Lumina este Cuvântul descoperit în timpul acesta. Cum putem recunoaște Lumina? Numai prin faptul că Ea vine din Cuvânt. Cuvântul care S-a făcut trup era Lumina epocii: Ioan 12.35-36a:

„Isus le-a zis: „Lumina mai este puțină vreme în mijlocul vostru. Umblați ca unii care aveți lumina, ca să nu vă cuprindă întunericul: cine umblă în întuneric, nu știe unde merge.

Câtă vreme aveți lumina printre voi, credeți în lumină, ca să fiți fii ai luminii.” Voi trebuie să vedeți aceasta.

Oamenii de atunci nu L-au primit pe Isus, ci au spus: „Cine este Omul acesta? El S-a născut nelegitim. Noi îi cunoaștem pe tatăl și pe mama lui și știm toate celelalte lucruri despre El!” Și totuși, ei nu L-au cunoscut pe El.

Vedeți? Dacă ar fi cunoscut Scripturile, ar fi știut și Cine era El cu adevărat. Ei pretindeau că sunt ucenicii lui Moise, de aceea Isus le-a zis: *„Dacă ați crede pe Moise, M-ați crede și pe Mine, pentru că el a scris despre Mine.”* (Ioan 5.16). Ei erau însă mult prea orbi ca să vadă, măcar că este atât de simplu.

Dumnezeu a venit în trup, în afara grupărilor și a denomi-națiunilor lor; a luat chipul unui Om și a devenit Răscumpărătorul înrudit, dar ei nu L-au putut recunoaște din cauza crezurilor lor.

Mireasa însă trebuie să fie identificată cu El. Noi am fost rânduiți ca fii ai Luminei și ca să umblăm în Lumină.

Îmi amintesc de o adunare pe care am avut-o mai demult, în Kentucky. Când am terminat serviciul, am întâlnit un bărbat bătrân care ținea în mână o lanternă. Era membrul unei biserici care nu crede în vindecarea divină, așa că mi-a zis:

„Frate Branham, eu nu sunt de acord cu tine.”

„Ai tot dreptul să faci aceasta.”

„Știi”, a continuat el, „eu nu primesc nimic din ceea ce nu pot să văd clar.”

„L-ai văzut vreodată pe Dumnezeu, clar, stând înaintea ta?” Firește, el nu credea în vedenii, așa că a răspuns:

„Nu!”

„Atunci tu nici nu ești un credincios, așa că nu am ce să vorbesc cu tine. Noi privim la ceea ce a făgăduit Dumnezeu și ne ținem tare de Aceasta.”

„Cum aș putea să-mi imaginez aceasta? Vino la mine acasă să mai vorbim”, a spus el.

„Aș face-o cu plăcere, dar nu pot”, i-am răspuns. „Unde locuiești?”

„Merg drept peste dealul acesta.”

„Și cum ajungi acolo, doar nu vezi casa de aici, nu-i așa?”

„Este o cărare care trece chiar peste deal”, a răspuns el.

„Bine, dar tu nu vezi cărarea, doar este noapte!”

„Da, dar pentru aceasta am o lanternă.”

„Este adevărat, dar lumina lanternei nu ajunge până la casa ta.”

„Lumina îmi luminează fiecare pas”, a răspuns bătrânul.

„Vezi? Noi umblăm în Lumina minunată și venim pas cu pas, tot mai aproape de Tine, Doamne.”

Voi, copii ai Luminii, primiți Cuvântul Lui, mergeți înainte și veți vedea mai mult! Să nu vă întoarceți niciodată de la Cuvânt, orice ar spune cineva! Rămâneți în El și umblați cu El.

Fiți atenți cum se descoperă pe El Însuși și cum se desfășoară! Cuvântul este o Sămânță și noi știm că dacă va cădea într-un pământ bun, va rodi, pentru că

fiecare sămânță aduce rod după soiul ei.

Acum fiți atenți! Conform Apocalipsei 10.1-7, Mireasa trebuie să primească descoperirea tuturor tainelor prin Mesajul îngerului al șaptelea.

Are cineva o Biblie revizuită? Dacă da, atunci veți observa că acolo unde scrie: „îngerul”, la explicație scrie: „vulturul” Înțelegeți? Mesagerul Bisericii Laodicea, Apocalipsa 10.1-7.

Ioan, prorocul, spunea că în ziua aceea, când l-a văzut pe El venind jos, i s-a dat acea Cărtică și i s-a cerut s-o mănânce. *„El a pus piciorul drept pe mare și piciorul stâng pe pământ, și a jurat pe Cel ce este viu în vecii vecilor, că nu va mai fi nicio zăbavă și imediat au răsunat glasurile celor șapte Tunete.”*

Ioan spune în continuare că după ce au vorbit cele șapte tunete, a vrut să scrie ce spuneau ele, dar El l-a oprit să scrie ce spuneau ele, totul rămânând o taină. El a pecetluit aceasta.

Cineva a spus: „Frate Branham, cele șapte Pечеți care vor fi descoperite în zilele din urmă, conțin o mare taină și anume, cum să ne apropiem mai mult de Dumnezeu?” Nu, domnule, nu poate fi aceasta.

„Dacă cineva scoate sau adaugă ceva la cuvintele acestei Cărți, i se va lua partea de la Pomul Vieții.” Aceasta este de fapt o descoperire a lucrurilor care nu au fost înțelese în trecut și este deja scrisă aici. Ea este aici. Va fi descoperit ceea ce este deja scris, pentru că nimeni nu poate adăuga ceva și nici să scoată afară vreun Cuvânt de acolo.

Problema de la începutul Bibliei nu constă în faptul că o femeie nu ar fi crezut Cuvântul, ci în faptul că a acceptat ca Satana să i-l explice pe dos: *„Hotărât că nu veți muri!”* Prin aceasta au fost pricinuite toate greutățile.

Dumnezeu le spusese clar Cuvântul Său, iar în ultimul capitol din Apocalipsa, același Dumnezeu, Isus Însuși, spune: *„Dacă va adăuga cineva, sau dacă va scoate...”* Apocalipsa este descoperirea deplină a lui Isus Hristos.

Toate tainele au fost ascunse în cele șapte Pечеți care trebuie să fie descoperite în zilele din urmă, în zilele Bisericii Laodicea, în timpul sfârșitului.

Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru că Mesajul vine la Biserică, iar epoca se

sfârșește. Privind înapoi, noi vedem ce a fost și unde a ajuns totul. Aceasta termină epoca Bisericii.

Acum fiți atenți. Prin Trâmbițele despre care vorbim, oamenii sunt chemați la o sărbătoare, la o zi sfântă, la război, sau se anunță sosirea unei personalități.

Poate ziceți: „Îi chema pe oameni la o anumită persoană?” Da. Și mai făcea ceva: Trâmbița anunța anul de îndurare și libertate, când fiecare rob putea să plece liber. Noi am putea vorbi despre aceasta până la amiază, dar acum să ne întoarcem la Trâmbițe.

Voi aveți acum temelia Bisericilor și a Peceților, iar în continuare vom trece la Trâmbițe.

Când răsuna Trâmbița, ea anunța ori război, ori o zi de sărbătoare, rolul ei fiind să-i adune pe oameni laolaltă.

Pavel a spus: „*Dacă trâmbița dă un sunet neclar, cine se va pregăti de luptă?*” (1 Corinteni 14.8). Cine va înțelege ce vrea să anunțe ea? Pace sau război? Vedeți? Trebuie să se înțeleagă clar mesajul ei, să cunoști sunetul Trâmbiței.

Dacă astăzi răsună Trâmbița, noi știm că ceva nu este în ordine în guverne, la Pentagon și peste tot.

Ca să înțelegi mesajul transmis de Trâmbiță, trebuie să privești Partitura. Aceasta este tot.

La o simfonie, compozitorul scrie lucrarea, dar dirijorul trebuie să fie în același duh cu compozitorul, pentru că altfel va da tactul greșit și totul va fi pe alăturea.

Acesta este necazul bisericii de astăzi: noi avem prea mulți dirijori care nu sunt în Duhul Compozitorului. Astfel, ei spun în mijlocul denominațiilor lor: „Noi credem așa și așa...” Însă nu uitați! Orice spuneți voi, Biblia este singura care are dreptate!

Dirijați așa cum dictează notele Partiturii și atunci Simfonia cea mare a lui Dumnezeu, a marelui Compozitor, va răsuna corect, iar oamenii vor putea recunoaște ceasul în care trăim.

Observați, Trâmbița răsună ca să-i adune pe oameni pentru ceva. Uneori, ea vestea venirea unei persoane importante, cum a fost de exemplu, Iosif. Ei sunau

din trâmbiță și apărea Iosif. Acesta este un simbol la marea Trâmbiță despre care vorbim noi și de care ne vom apropia.

Isaia spune că va veni un timp când se va ridica un drapel, iar când va răsună Trâmbița, toate popoarele se vor aduna la Ierusalim. Aceasta se va întâmpla când va începe Împărăția de o mie de ani; marea Trâmbiță.

Acum ceva se apropie. Trâmbițele vor răsună pentru a face chemarea la Sărbătoarea Trâmbițelor. Dacă vreți, puteți să vă notați Apocalipsa 8.7, unde ni se spune ce se va întâmpla când va suna prima Trâmbiță: va cădea grindină și foc amestecat cu sânge. Acest lucru corespunde cu Exodul, când Dumnezeu Și-a scos poporul de acolo.

Cele șapte Trâmbițe nu se referă la Biserică și nu sunt pentru epoca aceasta, ci se referă numai la Israel. Ele fac chemarea pentru poporul Israel, pentru adunarea lui.

Aici este un exemplu important, pe care aș vrea să-l explic ca să înțelegeți de ce cele șapte Trâmbițele nu se referă la epoca Bisericii în care trăim.

Eu știu că mulți nu sunt de acord cu mine, dar acesta este adevărul. Și este adevărul nu pentru că spun eu aceasta și nici pentru că spuneți voi, ci pentru că Dumnezeu este Cel care mi-a vorbit, și care a făcut toate aceste lucruri care s-au întâmplat și care mi-au fost arătate. Eu știu că acesta este adevărul: Trâmbițele se referă la chemarea Israelului.

Vedeți, când sună prima Trâmbiță, este aruncată pe pământ grindină amestecată cu foc. Prin aceasta, El scoate Israelul din Egiptul religios și-l aduce înapoi în patria sa.

Dați-mi voie să vă spun că toate Trâmbițele au sunat în timpul Peceteii a șasea. Peste câteva minute ne vom întoarce aici și ne vom ocupa de Pecetea aceea.

Deci, fiecare Trâmbiță care a sunat, a sunat sub Pecetea a șasea, fiindcă în Pecetea a șaptea se face acea tăcere, acela fiind momentul când va veni Hristos. Deci, fiecare Trâmbiță răsună sub Pecetea a șasea, sub persecuția iudeilor.

Observați ce scrie în Apocalipsa 8.7. Toate acele lucruri s-au întâmplat și când Israelul a fost scos afară din Egiptul natural. Acum, acestea se repetă la scoaterea lui Israel din Egiptul spiritual. El i-a pregătit ca să fie gata pentru Sărbătoarea cea mare a Împăcării, a Ispășirii.

Observați, prima dată era sărbătoarea Rusaliilor, după care urma Sărbătoarea Ispășirii. Dacă vom avea timp, ne vom ocupa mai îndeaproape de Sărbătoarea Ispășirii și vom citi din Levitic 16 și 23.

Deci, Sărbătoarea Rusaliilor a fost prima, iar Sărbătoarea Ispășirii urma după Sărbătoarea Trâmbițelor.

Observați, Trâmbița sună ca să-i adune pe Iudei. Astfel, când a sunat prima Trâmbiță, a fost aruncată pe pământ grindină și foc amestecat cu sânge, exact cum a fost în Egipt, pregătindu-se să-i cheme la Sărbătoarea Ispășirii.

Ei au refuzat adevărata Ispășire și din cauza aceasta Sărbătoarea Rusaliilor a fost prelungită. Trâmbițele pentru evrei sună după această Sărbătoare, deci după chemarea afară a Bisericii.

Fiți foarte atenți! După ieșirea din Egipt, El i-a dus în țara făgăduită, iar acum va face același lucru care acolo a fost în simbol. Vorbind duhovnicește, El duce Biserica în Țara făgăduită.

Țineți minte că fiecare Trâmbiță a sunat sub Pecetea a șasea.

Priviți cât de perfect corespunde Biblia: Trâmbița a șaptea este pentru Israel ceea ce este Pecetea a șaptea pentru Biserică.

Sub Pecetea a cincea vedem sufletele de sub altar, cărora li s-au dat haine albe. Ei au primit aceste haine nu pentru că au fost vrednici, ci pentru că au trăit în perioada când Dumnezeu a lucrat prin har, cu neamurile, nu cu Iudeii.

Israelul va fi mântuit ca națiune pentru că Dumnezeu se ocupă cu ei ca națiune, pe când cu neamurile lucrează individual, dintre ele luând „un popor care să-l poarte Numele”, nu o națiune.

Hitler, Stalin și ceilalți dictatori care s-au ridicat, au prigonit Israelul. Noi am studiat deja aceste lucruri și am văzut cum Germania și celelalte națiuni, au început o grea prigoană împotriva evreilor care erau risipiți printre popoare.

Eu am vizitat acele lagăre - astăzi muzee istorice -, unde au fost arse trupurile evreilor, a femeilor și a copiilor lor, în crematorii, cenușa lor fiind folosită ca îngrășământ pentru pământ. A fost o prigoană cumplită împotriva Israelului, deoarece acesta era timpul să-i cheme înapoi la Ispășire, pentru că încă sunt tot

sub ispășirea făcută de un miel natural. Ispășirea este adevăratul Miel al lui Dumnezeu, dar ei L-au respins și din cauza aceasta, Sângele Lui este de atunci încoace asupra lor.

Observați, pregătind poporul! Cât de perfecte sunt cele șapte Trâmbițe și cele șapte Peceți! Cât de perfect merg împreună, persecuția Iudeilor.

În Apocalipsa 9.13, sub Trâmbiței a șasea, este vorba de două sute de milioane de călăreți care fuseseră legați la râul Eufrat, dar care au fost dezlegați sub Trâmbița a șasea.

Astăzi, în toată lumea nu există două sute de milioane de călăreți, dar acolo erau.

Aș vrea să vă notați că aceștia nu erau cai naturali. Din gura lor ieșea foc, iar călăreții purtau platoșe galbene fosforescente. Cozile cailor erau ca niște șerpi și cu ele îi vătămau pe oameni. Era o oaste supranaturală de diavoli, de asalt, care fuseseră legați în toți acești ani la râul Eufrat. Ce este aceasta? Împărăția veche romană care s-a ridicat din nou și-i prigonește pe evrei. Ei au fost legați aproape două mii de ani la Eufrat și nu au putut să-și atingă scopul. Este o grupare religioasă care încearcă să treacă dincolo. Voi știți că Eufratul traversa Edenul. Acolo au fost legați cei două sute de milioane de diavoli ai prigoanei.

Fiți atenți ce se întâmplă sub Trâmbița a șasea. Ei au fost dezlegați împotriva evreilor. Aceasta este prigoana evreilor! Diavolii supranaturali, care au fost legați aproape două mii de ani, au fost dezlegați și năpustiți asupra evreilor prin Hitler și Stalin.

Voi spuneți: „Păi, aceștia nu sunt Roma.” Este însă același duh care i-a prigonit pe creștini în Roma antică păgână.

Observați acum Israelul natural și Biserica spirituală. Amintiți-vă cum au strigat martirii sub Pecetea a cincea și cum au primit fiecare o haină albă. Ei au primit această haină, prin har, pentru că au fost orbiți și n-au putut recunoaște Evanghelia, ca să poată fi chemată Mireasa dintre neamuri.

Evreii au primit haine albe sub Trâmbiță, așa cum spune Biblia. Ei sunt absolut împotriva lui Hristos, fiindcă au fost orbiți din cauza noastră, a neamurilor. Dumnezeu cel drept știe că ei L-ar fi primit, dar au fost orbiți pentru binele vostru.

Prin ce a fost legată Împărăția Romană? Prin puterea religioasă. Roma păgână a

devenit Roma papală și a fost legată prin tradițiile ei creștine. Ei au avut doar parțial creștinismul, pe care l-au amestecat cu superstiții. La Roma, ei se închină la femeie, au instituit sărbătoarea de Crăciun, o mulțime de sărbători religioase și zile sfinte. S-a legat prin tradiții și nu se poate dezlega pentru că este împotriva principiilor creștine. Este același duh păgân. El s-a întărit prin națiunile lumii, cum a prorocit prin Ezechiel și alți proroci, și a fost dezlegat și năpustit asupra evreilor care nu știau nimic despre aceasta.

Aici aveți tainele care au fost ascunse sub acea Pecete. Amintiți-vă că noi am studiat aceste lucruri.

Trâmbițele sunt dezlegate peste evrei, nu peste neamuri. Prin descoperirea Peceților, neamurile sunt sigilate timpul este sfârșit și Biserica este chemată.

Amintiți-vă viziunea care mi-a fost dată nu de multă vreme, și pe care v-am spus-o în penultima duminică.

Este vorba de vedenia cu privire la biserică. Astfel, când a trecut prin fața mea, eu am văzut cât de murdare s-au prezentat confesiunile religioase, în ultimul grad de vulgaritate. Apoi, a venit micuțul grup al Miresei dintre toate neamurile, fiecare fiind îmbrăcată în costume naționale, așa că îți puteai da seama din ce țară vine, și a pășit perfect înaintea Domnului.

Va veni un timp când ei vor spune: „Păi, am crezut că Biserica va pleca înaintea prigoanei! Am crezut că va fi o răpire!”, însă acest eveniment va fi deja trecut, iar voi nu ați știut nimic.

Amintiți-vă ce a spus odată Domnul Isus cu privire la Ioan Botezătorul. Ucenicii L-au întrebat: *„Oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?”*

„Ilie a și venit”, a răspuns El, *„dar ei nu l-au cunoscut, ci au făcut cu el ce au vrut.”* (Matei 17.10+12).

Nici ucenicii n-au cunoscut realitatea decât după ce le-a fost descoperit Cuvântul.

Exact așa se va întâmpla și la răpire. El a făgăduit că va lua Mireasa într-un un ceas pe care noi nu-l bănuim; într-o clipă, într-o clipeală de ochi, ea va fi schimbată și luată, iar voi ați rămas. O, ce timp va fi acela!

Acel duh păgân nu a mai putut să acționeze două mii de ani prin oamenii catolici,

prin Biserica Romano-catolică, dar s-a ridicat în Roma prin dictatorul Mussolini.

Voi știți cele șapte lucruri care mi-au fost arătate în anul 1933, și care trebuiau să se împlinescă. Cinci dintre ele s-au împlinit deja. Dr. Vayle scrie o carte despre aceasta. Cinci s-au împlinit pe deplin, așa că au mai rămas doar două.

Îngerul spunea că ele se vor împlini chiar înainte de venirea Domnului. Noi ne aflăm chiar înainte de venirea Domnului, la încheiere, totul împlinindu-se în cele mai mici amănunte pentru că Cuvântul nu poate da greș.

Ascultați-mă, oamenilor! Noi ar trebui să ne cercetăm în fiecare clipă inimile, pentru că nu știți unde stați, dar este foarte aproape.

Aceste două sute de milioane de demoni religioși au fost dezlegați sub Pecetea a șasea. Ei au început în Roma, apoi prin Hitler, în Germania. Observați, Biblia spune că ei au primit putere împărătească, dar nu au fost încoronați ca împărați. Un dictator nu este un împărat, ci folosește doar puterea ca un împărat.

Oh, Duhul lui Dumnezeu se mișcă prin mine! Aș vrea să vă spun ceva, dar nu știu cum s-o fac, cum să mă exprim și poate ar fi mai bine să nu o spun.

Observați! Milioane de demoni au fost năpustiți asupra evreilor; ei au fost arși, răstigniți, li s-a injectat aer în vene, au fost găsiți gazați, împușcați, trupurile lor au fost atârinate pe garduri – copii și oameni nevinovați. Li s-au făcut aceste lucruri pentru că erau evrei. Dar Dumnezeu a spus că le dă fiecăruia din ei o haină albă, deși nu au fost vrednici. El i-a orbit, ca să putem vedea noi.

Pecetea a șaptea nu este încă descoperită, pentru că ea se referă la venirea Domnului. Domnul i-a arătat lui Ioan toate aceste lucruri într-o vedenie. Pentru aceasta, Ioan a fost luat sus.

Voi știți că într-o zi, în timp ce se aflau pe mare, Petru l-a întrebat pe Domnul, referindu-se la Ioan: „*Ce va fi cu acesta care a stat la pieptul Tău?*” iar Domnul i-a răspuns: „*Dacă vreau ca el să rămână până la venirea Mea, ce ai împotriva?*” (Ioan 21.21-22).

El nu l-a ținut atâta timp pe pământ, dar l-a luat sus și i-a arătat tot ce trebuie să se întâmple până la venirea Lui. Da, Ioan a văzut tot planul Domnului într-o viziune.

Deci, noi vedem că această putere naturală a fost năpustită asupra națiunii

naturale a lui Israel. Această putere a dus lumea în război, iar pe evrei i-a chinuit și i-a omorât.

Acum să vedem domeniul ecleziastic din ea!

Nădejdea mea este că Dumnezeu vă va deschide ochii, pentru că Mesajul nu este numai pentru biserica aceasta, ci benzile vor fi trimise în toată lumea. Eu nu am intenția de a răni sau de a jigni pe cineva, ci vreau doar să vă spun Adevărul.

Când s-a ridicat iarăși Împărăția Romană păgână, s-a deschis domeniul ecleziastic și duhurile s-au îndreptat împotriva evreilor, pentru că Roma a fost întotdeauna vrășmașul lui Dumnezeu și al evreilor.

Prin dictatorii lumii, acel duh ecleziastic a fost dezlegat și năpustit asupra evreilor, fiindcă sistemul religios care fusese legat, este acum dezlegat.

Cum s-a făcut aceasta? El s-a furișat prin șiretenie și lingușire, așa cum este scris. Ce face el? Aduce duhul lui Anticrist, în Consiliul Mondial Bisericesc și îi conduce la măcelărie.

Aceasta se întâmplă în ceasul când Mireasa este luată afară. Atunci, acest duh este dezlegat în biserica ecleziastică, să se năpustească împotriva Miresei, dar Biblia spune că Mireasa nu va ajunge acel timp. Biserica va ajunge, dar Mireasa va fi luată sus.

Puteți vedea aceasta, predicatorilor? Puteți vedea aceasta, fraților? Voi spuneți că Biserica trebuie să treacă prin prigoană, pentru a deveni desăvârșită, dar Sângele lui Hristos o face pe Mireasă desăvârșită!

Un bărbat care-și alege o mireasă, nu o trece prin tot felul de greutăți.

Tot așa, Domnul s-a apropiat de Ea prin har, Mireasa a primit trecere înaintea Lui, de aceea se logodește cu Ea și o ține departe de toate lucrurile rele care vor veni. Harul Lui este atât de mare pentru Ea! Noi suntem niște nevrednici și am meritat iadul, dar harul Său ne-a salvat din toate.

Gândiți-vă, câți pierduți și orbi, câți păcătoși au existat pe pământ în ceasul când am fost mântuit eu? Dumnezeu m-a salvat pentru un scop și eu sunt hotărât să-l împlinesc, prin voia Sa. Indiferent ce mă va costa, eu vreau să fac aceasta.

În ceasul acesta, când văd toate bisericile în strălucirea lor, când văd că sunt bogați, plini de strălucire și nu duc lipsă de nimic, pot să recunosc Cuvântul care spune că în fața Domnului, sunt ticăloși, nenorociți, săraci, orbi și goi și că eu m-am născut pentru un scop: să condamn această stare și să-i chem afară. Da, aceasta fac eu.

Vedeți, când a venit Isus pe pământ, nici 1% din omenire nu a știut că El este aici. Dar El a venit ca să ajungă la gruparea aleasă, de aceea a spus: „*Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl...*” și: „*Tot ce-Mi dă Tatăl, va ajunge la Mine...*” (Ioan 6.44,37). Numai aceia Îl vor recunoaște și-L vor asculta!

Priviți dezlegarea acestui duh religios. La douăzeci de ani de la război, noi putem vedea că duhul religios a fost dezlegat.

De unde știm aceasta? Din Trâmbița a șasea pentru evrei.

Voi ați văzut desenul care arăta cum se întuneca luna.

Fiul omului a fost scos afară din Biserică, prin unirea cu gruparea religioasă.

Mișcarea ecumenică și Consiliul Mondial al Bisericilor i-au silit pe oameni să participe acolo.

Voi trebuie să recunoașteți toate învățăturile Evangheliei, ca să puteți deosebi aceste lucruri.

Cum este posibil ca doi oameni să meargă pe același drum dacă nu se învoiesc? Isus a spus că nu se poate.

Cum poate merge o biserică metodistă împreună cu una baptistă? Cum pot merge împreună catolicii cu protestanții?

Mireasa trebuie să meargă împreună cu Cuvântul, care este Hristos! Ea trebuie să corespundă cu Cuvântul, nu cu un sistem. Voi trebuie să fiți de acord cu Cuvântul și să umblați conform Cuvântului.

Toate capetele libere se vor aduna și vor zice: „Este același lucru!”, dar tot așa i-a spus și Satana, Evei: „Totul este în ordine. Aceasta nu are nicio importanță. Negreșit nu veți muri!”

Ei spun: „Desigur, El este un Dumnezeu bun și ne iubește pe toți, așa că nu va face

aceasta!" Dar, fiindcă este atât de bun, El trebuie să fie și drept, căci nu poți fi bun, fără să fii și drept. Nu există dreptate fără Lege și nici Lege fără pedeapsă. Noi am ajuns aici.

Observați acești demoni supranaturali.

Sub ocrotirea Națiunilor Unite, s-au unit grupări din est și din vest, această unire fiind simbolizată prin picioarele chipului văzut de Daniel, și care erau parte de fier și parte de lut. Cu toate că nu corespund și nu se amestecă unii cu alții, ei fac aceasta.

Știți desigur de întâlnirea lui Eisenhower cu Hruscirov. Rețineți, Eisenhower înseamnă „fier”, iar Hruscirov înseamnă „lut”. Hruscirov și-a scos pantoful și a lovit cu el masa de la Națiunile Unite.

Oh, biserica din timpul acesta în care trăim noi, și starea ei! Mulțumiri să-I fie aduse lui Dumnezeu, pentru că Mireasa cea mică s-a pregătit. Nu va mai dura mult! Rezistă încă puțin! Nu știe nimeni cât anume va mai dura, dar știm că este aproape.

Fiți atenți la evrei! Ei au fost un popor care a ținut cu tărie la Legea lui Dumnezeu. Totuși, oricât de multe minuni s-au împlinit sub ochii lor, împlinind Scripturile, ei nu L-au putut recunoaște pe Hristos pentru că erau orbiți. Ei țineau Legea. Dumnezeu le-a dat la toți câte o haină albă, pentru că au trecut prin martiraj. Da, evreii au fost orbiți din cauza noastră.

Biserica nu recunoaște nimic mai presus de Biblie. Copiii lui Dumnezeu nu iau în seamă sistemul religios al denominațiilor; nu înțeleg nimic de acolo, le este străin.

Ei Îl recunosc numai pe El.

Oamenii de astăzi sunt entuziasmați ca și Petru pe Muntele Proslăvirii. Ei au ajuns într-o stare de înflăcărare sufletească, văzând că se întâmplă lucruri supranaturale. Astfel, spun: „Noi facem o biserică pentru Moise, alta pentru...” Vedeți, așa au făcut pentecostalii: „Adunarea lui Dumnezeu”, „Biserica lui Dumnezeu”, „Biserica unită”, etc.

Dar în timp ce omul își exprimă părerea lui, Dumnezeu a spus: „*Acesta este Fiul Meu iubit. El este Cuvântul - de El să ascultați!*”

În ceasul acesta în care trăim, duhul religios îi unește pe toți și îi nimicește.

Aceasta a fost deja hotărât pentru această națiune.

Bisericile ca aceasta de aici vor fi închise, afară de cazul că veți accepta să aparțineți unei organizații.

Această unificare va impune un boicot, ca semn al fiarei. Voi vedeți acum cine este fiara! Isus a spus că va fi atât de aproape de adevăr, încât dacă ar fi cu puțință i-ar înșela și pe cei aleși. El a făgăduit însă că va păstra ceva pentru noi, cei din timpul acesta, ca să nu mai putem fi înșelați. Acesta este Cuvântul pe care Hristos Îl adeverește sub ochii noștri.

Există demoni supranaturali care nu sunt vizibili pentru ochiul natural, dar voi puteți vedea ce fac ei.

În timp ce această grupare călărește înainte ca să calce totul în picioare (tot ce nu este de acord cu ei), o altă grupare se pregătește să vină tot pe cai.

Biblia spune în Apocalipsa 19 că El va veni pe un cal alb, însoțit de oștile cerești, este adevărat?

Observați, când gruparea de două sute de milioane de călăreți era legată lângă râul Eufrat, aproape două mii de ani, și Duhul Sfânt a fost legat, prin martiraj, dar nu la râul Eufrat ci în spatele ușilor, cu crezuri și dogme omenești.

Duhul Sfânt nu a putut să lucreze în bisericile care au acceptat sisteme făcute de oameni. Dar acum au fost eliberați amândoi și se întâlnesc iarăși pe câmpul de luptă: Mihail și Lucifer.

Aproape două mii de ani, acești călăreți au fost legați – din anul 70 d.Hr. când a venit generalul Titus și i-a omorât pe iudei.

Cine era Titus? Un general roman. Femeile și copiii au fost măcelăriți fără milă.

De ce? Pentru că Domnul a spus prin Ezechiel: *„Treci prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului, și fă un semn pe fruntea oamenilor, care suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor, care se săvârșesc acolo.”* (Ezechiel 9.4).

Această pecetluire s-a făcut prin Duhul Sfânt, toți ceilalți fiind dați pentru măcel. Demonii au fost legați până când a venit timpul să ucidă femeile, copiii sugari, tineri

și tinere, toți au fost măcelăriți fără milă.

Fraților, acest lucru se va repeta din nou - sistemul religios vine la suprafață din nou și calcă totul în picioare, suprimă tot ce este din Dumnezeu.

Oh, ei au organizațiilor lor, sistemele lor și denominațiunile lor, dar acestea nu au nimic comun cu Biblia. Ei spun chiar că nu cred ce spune Ea, ci primesc doar ceea ce învață biserica lor. O, dar important este numai ceea ce spune Dumnezeu, și acesta este Cuvântul Său.

Mireasa este în concordanță cu Cuvântul, este una cu El. Cum se face aceasta? Dacă Cuvântul pătrunde în voi, El Se va tâlcui singur. Dumnezeu nu are nevoie de un interpret, care să spună: „Noi credem așa...” Nimeni nu are voie să tâlcuiască Cuvântul Său, deoarece Dumnezeu este propriul Său Interpret.

Astfel, El a spus: „*Să fie lumină!*” și s-a făcut lumină. Cine interpretează aceasta?

El a spus: „*Fecioara va rămâne însărcinată!*” Nici pentru aceasta nu a fost nevoie de tălmăcire, căci s-a întâmplat așa cum a fost spus. Cuvântul are tălmăcirea în Sine.

În Apocalipsa 9.1 este vorba de împăratul celor două sute de milioane de călăreți, care au pornit sub Trâmbița a cincea, el fiind „o stea căzută”, fiindcă Domnul spune prin Isaia 14.12: „*Cum ai căzut din cer, Luceafăr strălucitor, fiu al zorilor?!*”

Dr. Smith a încurcat aceste lucruri pentru că nu venise încă ceasul pentru descoperirea lor.

Ni se spune și despre o prăpastie, abis, împăratul ei fiind Lucifer, împăratul adâncului.

Eu mi-am notat aici textul din Apocalipsa 17.8, pe care aș vrea să-l citesc:

„Fiara, pe care ai văzut-o, era, și nu mai este. Ea are să se ridice din Adânc, și are să se ducă la pierzare. Și locuitorii pământului, ale căror nume n-au fost scrise de la întemeierea lumii în cartea vieții, se vor mira când vor vedea că fiara era, nu mai este, și va veni.”

Vedeți, când moare un papă, altul vine după el. Fiara care era, nu mai este, apoi vine iarăși - deci sistemul nu se schimbă. Întotdeauna există un papă și totul

merge mai departe. Unde va ajunge? În întuneric. Biblia spune că împăratul lor vine din Adânc. El are tripla coroană și unește sistemele protestante cu cel catolic.

Nu demult, am auzit un predicator luteran spunând: „Oamenii mă întrebă de ce port guler, dar cum m-aș putea deosebi altfel de un preot catolic?”

Nu este îngrozitor așa ceva?

El mai spunea: „N-ar trebui să fie nicio deosebire între noi.”

Dacă Martin Luther ar auzi așa ceva, s-ar răsuci în mormânt și ar spune: „Fățarnicule, tu nu aparții de mesajul meu!”

Vedeți până unde s-a ajuns? Nu mai există nicio deosebire.

Cu toate acestea, Duhul lui Dumnezeu care a spus odinioară: „*Puneți-Mi deoparte pe Pavel și pe Barnaba*”, este încă același.

Acesta este adevărul. Dumnezeu este Cel care pune deoparte. El nu amestecă lucrurile, ci le separă.

Biserica de astăzi vrea un amestec care să îi permită să poarte în public pantaloni scurți sau costum de baie, dar Dumnezeu spune clar: „*Puneți-i pe-ai Mei deoparte! Despărțiți-vă de lume!*”

În Apocalipsa vedem că împăratul acelor dhuri vine din adânc și merge în adânc.

Observați cât de perfect concordă tâlcuirea cu Cuvântul din Levitic 23.23-27:

„Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le: „În luna a șaptea, în cea dintâi zi a lunii, să aveți o zi de odihnă, vestită cu sunet de trâmbițe, și o adunare sfântă.

Atunci să nu faceți nicio lucrare de slugă, și să aduceți Domnului jertfe mistuite de foc.”

Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

„În ziua a zecea a acestei a șaptea luni, va fi ziua ispășirii...”

Vedeți, Ziua Ispășirii urma după sunetul trâmbiței. Cât de minunat! Ziua ispășirii

urma după sunetul trâmbiței.

Trâmbița a sunat la Rusalii, care este ziua a cincizecia. Cele cincizeci de zile până la sărbătoarea Rusaliilor sunt un simbol pentru noi. Evreii au refuzat chemarea la Ispășire, ochii lor fiind orbiți pentru a fi deschiși ochii noștri, de aceea trâmbițele îi cheamă înapoi la Ispășirea pe care au respins-o.

În timpul acesta s-au descoperit Pecețile, iar Trâmbițele au sunat cu puțin înainte de venirea lui Mesia pentru că evreii trebuie să fie în Palestina.

Voi știți că Dumnezeu a trebuit să împietrească inima lui Faraon ca să-și scoată poporul din Egipt.

Tot așa, El i-a împietrit pe Stalin, pe Moussolini și pe ceilalți, ca să-i oblige pe evrei să se întoarcă în țara făgăduită unde trebuie să fie cei o sută patruzeci și patru de mii.

Pentru prima dată, după două mii cinci sute de ani, Israel a devenit iarăși națiune, având steag, armată proprie și fiind recunoscuți la ONU.

Steagul cel mai vechi din lume care a fluturat vreodată, steaua cu șase colțuri a lui David ne dovedește că am ajuns în zilele din urmă. Nu mai este nicio îndoială cu privire la aceasta.

În Apocalipsa 9, sub Trâmbița a cincea, ne este arătat împăratul Adâncului.

Vedeți, era o perioadă lungă până la sărbătoarea Rusaliilor, până la chemarea făcută prin sunetul Trâmbițelor pentru Ispășire. Erau cincizeci de zile, de la legănarea snopului, până la sărbătoarea Rusaliilor. Cele cincizeci de zile, includ cele șapte Sabate, ele simbolizând cele șapte epoci ale Bisericii. Înțelegeți?

Evreii au fost orbiți și trebuie să aștepte în timp ce primele roade ale Cincizecimii au fost turnate peste Biserică. Am avut timpul martirilor și epocile reformatoanelor, iar acum suntem în epoca chemării afară, a ieșirii. Au fost trei perioade, dar același Duh: ca Tată, ca Fiu și ca Duh Sfânt.

Cele șapte epoci corespund celor șapte Sabate. În anul de îndurare se făcea Ispășirea peste șapte Sabate. La sfârșit, în ziua cincizeci și una, ispășirea era făcută.

Acesta este un tablou spre Biserică. El S-a descoperit Bisericii în timpul epocilor, prin botezul Duhului Sfânt, ca Fiul lui Dumnezeu. A început cu neprihănirea, prin Luther; apoi sfințirea, prin Wesley și apoi botezul Duhului Sfânt. Acum este timpul chemării afară.

La deschiderea Peceții a șasea, am văzut prigonirea fizică a iudeilor. Dar prigoana bisericii vine în domeniul ecleziastic, pentru că Mireasa este chemată deja afară.

Sabatele s-au terminat și și-i gata să fie chemați evreii. Unde? La Sărbătoarea Ispășirii. Oh, biserică, nu puteți vedea aceasta? Chemați la Sărbătoarea Ispășirii. De ce sunt chemați la Sărbătoarea Ispășirii? Ca să recunoască faptul că nu mai trebuie aduse animale, ci trebuie să accepte Mielul lui Dumnezeu care a fost jertfit de la întemeierea lumii. Israel va recunoaște lucrul acesta!

Observați, aici este un lucru mare!

Duhul Sfânt a fost legat de către denomițiuni timp de două mii de ani. Noi am aflat că așa era. Vedeți? Șapte Sabate, dar ele nu au putut să ajungă de tot afară. Biblia spune că *„va veni o zi în care nu va fi nici zi, nici noapte”*, iar Isus a spus că toată Scriptura trebuie să se împlinească. Este adevărat? Spuneți: „Amin!” („Amin”).

Profetul a spus că *„va fi o zi care nu poate fi numită nici zi, nici noapte, dar spre seară se va arăta Lumina”*. Ce era aceasta?

Același soare care strălucește în Răsărit strălucește și în Apus. Fiecare răsărit de soare, drumul lui pe boltă și apusul lui, vorbește despre viața noastră.

Un copil care se naște este slab ca soarele dimineața. Aproximativ pe la ora opt merge la școală, iar la unsprezece și treizeci de minute, în zăduful zilei, termină școala. Timpul de după-amiază este maturitatea, iar după cincizeci de ani apune și urmează noaptea. Omul adoarme.

Dar soarele răsare din nou în ziua următoare și depune astfel mărturie că există viață, moarte, îngropare și înviere.

Civilizația a mers și ea cu soarele, iar cea mai veche civilizație a fost în China. Oricine știe aceasta.

Unde a fost revărsat prima dată Duhul Sfânt? În Răsărit, peste poporul din Răsărit.

Apoi, Evanghelia a călătorit cu soarele, spre Apus, traversând trei ape: mai întâi, Marea Mediterană, de la Ierusalim spre Germania; apoi, peste Canalul Mânecii în Anglia; și din Anglia, peste Oceanul Atlantic în Statele Unite. Acum a ajuns pe Coasta de Vest.

Civilizația a călătorit tot mai departe printre națiuni, iar Evanghelia a călătorit cu ea. Acum, toate lepădăturile sunt pe Coasta de Vest, unde este cules fiecare lucru, ca și fluxul valului care vine înăuntru.

Profetul a spus că în ziua aceea, nu va mai fi soare, ci va fi o zi mohorâtă. Va fi Lumină ca într-o zi ploioasă, iar ei au avut atâta Lumină cât să adere la biserici. Dar „spre seară, norii se vor da la o parte și denominațiunile se vor ofili” și aceeași Evanghelie, Același Cuvânt făcut trup, cum a făgăduit El în Luca 17.30... Aceeași Evanghelie, cu tot ce-l aparține, va veni din nou la suprafață în timpul de seară, când umbrele se apleacă. Același Hristos care a trăit atunci în trup, între oamenii din Răsărit, va trăi iarăși în timpul sfârșitului între oamenii din Apus. În timpul serii va fi Lumină.”

Toată Scriptura este inspirată și nu poate fi desființată. Cele cincizeci de zile au trecut dincolo, Sărbătoarea Cincizecimii a trecut dincolo, șapte Sabate. Până la sărbătoarea vestită cu Trâmbițe au fost Șapte Sabate, un simbol spre cele șapte epoci ale Bisericii.

Amintiți-vă că sub Trâmbița a șasea, Iudeul... Sunteți atenți? (Adunarea spune: „Amin!”). Sub Trâmbița a șasea, pentecostalii și nu numai pentecostalii, ci toți ceilalți, căldiceii, resping Biblia. Lumea bisericii Îl respinge pe Hristos și Îl scoate afară.

Când s-a deschis Pecetea, s-a arătat că Isus este în afara Bisericii, dar vrea să intre înapoi. În același timp, Trâmbița sună pentru Iudei, iar aceștia recunosc Ispășirea. Glorie! Aleluia!

Duhul Sfânt a fost legat aproape două mii de ani de către aceste râuri denominaționale, dar va fi eliberat în timpul de seară prin Mesajul timpului de seară. Duhul Sfânt din nou înapoi în Biserică; Hristos Însuși descoperit în timpul de seară în trup omenesc, conform făgăduinței Sale.

Am spus mai înainte că au existat trei perioade:

- - epoca întunecoasă sau a martirilor;
- - epoca reformatoilor; iar acum este:
- - epoca sau timpul chemării afară.

Când se termină, în epoca Laodicea, conform Apocalipsa 10, taina întregii Biblii va fi descoperită Miresei. Este corect? („Amin”). Apocalipsa 10.

Ascultați cu atenție! Mireasa este chemată afară prin Cuvânt. Hristos însuși cheamă afară Mireasa și face clar Evrei 13.8, adică faptul că El „*este același ieri, azi și în veci*”, și că El face aceleași lucrări.

„Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu...” (Ioan 14.12).

Luca 17.30, Maleahi 4, Evrei 4.12 și toate celelalte făgăduințe se împlinesc între Pecetea a șasea și Pecetea a șaptea și între Trâmbița a șasea și Trâmbița a șaptea.

Sărbătoarea Rusaliilor se încheie cu perioada Trâmbiței a șaptea, iar următorul eveniment va fi venirea Lui, Pecetea a șaptea ascunzând tocmai taina venirii lui Hristos.

Apoi Trâmbița a șasea a lor sună, iar când se întâmplă aceasta, Îl face cunoscut pe Fiul descoperit al lui Dumnezeu; este fixată o jumătate de oră.

Amintiți-vă că toate Trâmbițele sună sub Pecetea a șasea, chiar înainte de a fi deschisă a șaptea.

Aici are legătură Levitic 23.23-25. Cât de perfectă este ordinea în Scriptură! După ce Israel a refuzat Cincizecimea, El a chemat afară Biserica dintre neamuri, prin această Sărbătoare a Cincizecimii. Câți înțelegeți ce înseamnă sărbătoarea Cincizecimii? La această Sărbătoare a fost legănat primul snop, primul rod al învierii.

Nu pierde aceasta, poporule!

Acesta este timpul Sărbătorii Cincizecimii, dar iudeii au rămas deoparte pentru că ei au refuzat-o și ca urmare, trebuie să fie chemați înapoi la Ispășire. Noi știm Cine a fost Ispășirea, dar ei nu au știut.

Trâmbița răsună după anul de îndurare de la Rusalii și îi cheamă pe evrei. Puteți vedea cum a sunat Trâmbița prigoanei în timpul lui Hitler și a celorlalți, ca să-i

silească pe iudei să se adune împreună și să împlinească Biblia? Cei care înțelegeți, spuneți „Amin!” („Amin!”). În ordine.

Observați cum este făcută împărțirea timpului în Levitic:

Perioada îndelungată a Cincizecimii se termină cu chemarea afară a Miresei printr-un slujitor.

Apoi, Cel respins Se va face cunoscut Israelului și urmează Sărbătoarea Ispășirii. Aici este la fel ca în Levitic 16, unde El a poruncit Sărbătoarea Ispășirii, dar în acest loc ei sunt chemați...

Oh, este desăvârșit! Înțelegeți, predicatorilor? Nu pierdeți aceasta!

Această sărbătoare a Ispășirii, descrisă în Levitic 23, este o sărbătoare de plâns și bocet, în care nu va fi tăiat niciun miel, pentru că Jertfa de Ispășire a fost deja adusă. La această sărbătoare, Israelul este îndemnat să se pocăiască și să-și plângă păcatele.

Ei nu vor mai jertfi niciun animal, ci vor plânge pentru că au refuzat Ispășirea. Cât de perfect este lucrul acesta astăzi!

Trâmbița va răsună, sărbătoarea va avea loc, iar ei Îl vor recunoaște pe Mesia al lor când Îl vor vedea în timpul acela. El va veni cu putere în mijlocul lor, căci Mireasa dintre neamuri este plecată deja Acasă. Atunci, ei Îl vor recunoaște, și-L vor întreba: *„De unde ai rănila de la mâini?”* (Zaharia 13.6).

Noi am studiat aceasta cu șase luni în urmă. Cine își mai amintește predica despre timpul când Iacov și-a trimis fiii în Egipt ca să aducă bucate, iar Iosif, fratele lor s-a făcut că nu-i cunoaște? Dar când li s-a făcut cunoscut, ei au plâns și s-au temut de el.

Noi i-am văzut pe evrei sub prigoană. Acum ei nu știu pe ce stau, dar se vor întoarce și vor recunoaște Ispășirea. Biblia spune că atunci când se va întâmpla aceasta, fiecare casă va plânge, așa cum plânge o familie care și-a pierdut singurul fiu:

„De unde ai primit aceste răni?” Îl vor întreba, iar El le va răspunde: *„În casa celor ce Mă iubesc le-am primit.”*

Gândiți-vă că în timpul acela Mireasa va fi în cer, așa cum soția lui Iosif era în palat. Atunci, el i-a scos afară pe toți egiptenii și s-a făcut cunoscut fraților săi. Vedeți, Mireasa este deja în Palat. Iată Ispășirea. Acesta este sunetul de Trâmbiță pentru voi.

Vă amintiți ce spuneau frații lui Iosif? Ei își ziceau: „Desigur, ne va ucide pentru că noi l-am vândut!” Dar el le-a spus: „Nu vă temeți, căci Dumnezeu a hotărât să fie așa, ca să vă păstreze în viață.”

Această istorie este scrisă în Geneza 45.

Același lucru l-a făcut El, ca să scape viața Bisericii dintre neamuri. Dar acum, va fi recunoscut de evrei. Biblia spune că în ziua aceea, fiecare familie se va tângui în Israel. Ce este aceasta? Ispășirea.

Ziua aceea nu va fi ca celelalte zile de sărbătoare în care era adusă o jertfă, ci va fi o zi de tânguire din pricina păcatului lor. Păcatul constă în refuzarea lui Mesia.

Oh, vedeți voi unde ne aflăm? Înțelegeți de ce Trâmbițele nu au nicio importanță pentru noi? Ele sună în Pecetea a șasea a noastră. Înțelegeți acum de ce Duhul Sfânt nu mi-a îngăduit să vorbesc despre ele? Tatăl ceresc știe că acesta este adevărul.

Eu nu am știut nimic până alaltăieri când Duhul Sfânt mi-a vorbit și mi-a descoperit aceste lucruri în camera mea. Totul corespunde perfect.

Când am venit înapoi, i-am spus soției mele:

„Acum o am. El tocmai m-a întâlnit și mi-a spus. Aici este Aceasta, dragă.” Vedeți, acolo este ea, în armonie deplină.

Oh, oamenilor care sunteți fără El, veniți repede înăuntru! Poate este ultima ocazie pe care o aveți fiindcă nu știți când va veni El. Sărbătoarea trâmbițelor. Biblia spune că „ei vor plânge și se vor jeli, ca o mamă care-și plânge singurul ei fiu.”

Aș vrea să vă mai spun ceva. Ascultați bine, să nu scăpați lucrul acesta! Ce izbitor!

Între mesajul îngerului al șaptelea din Apocalipsa 10 (mesagerul Peceteii a șaptea) și cele șapte Trâmbițe, este o perioadă. O, Dumnezeule, cum am putea să exprimăm aceasta pentru ca oamenii să înțeleagă?

Trâmbița a șasea și Pecetea a șasea sună în același timp, iar între Trâmbița a șasea și Trâmbița a șaptea între neamuri se ridică un profet ca să-i cheme pe oameni înapoi la învățătura originală a Cincizecimii. În timp ce Biserica este luată sus, la Iudei vin cei doi profeți din Apocalipsa 11 și-i aduc la Hristos pentru că Cuvântul Domnului nu poate fi desființat. Aceasta nu va fi o denomi-națiune! (Fratele Branham bate de câteva ori în amvon). Puteți vedea aceasta?

Citiți în Cartea voastră și vedeți dacă aceea nu este introdus între Trâmbița a șasea și a șaptea și îi lasă pe Iudei să fie chemați afară între plaga a șasea și a șaptea. Noi venim aici la cei o sută patruzeci și patru de mii. Vă amintiți aceasta? ... Chemarea afară a celor o sută patruzeci și patru de mii este între Pecetea a șasea și Pecetea a șaptea. Aici vin înăuntru Trâmbițele acelea cu prigoana și acei călăreți dezlegați.

Între acestea, este Mesajul îngerului al șaptelea, care predică și îi condamnă pe penticostali, iar Isus a fost scos afară. Nimeni nu vrea să colaboreze cu El, este scos afară și respins. Așa spune Biblia.

Hristos S-a manifestat printre noi în puritatea Cuvântului Său pe care Îl face cunoscut.

Prieteni, acest Mesaj nu este o invenție, ci este „Așa vorbește Domnul,” Scriptura.

De îndată ce Biserica Mireasă este adunată împreună, este luată sus. Taina Peceții a șaptea este taina plecării Ei. Apoi, evreii vor fi chemați afară prin taina Trâmbiței a șaptea, care sunt cei doi proroci: Ilie și Moise.

Lucrul acesta îl încurcă penticostalii. Ei așteaptă să se întâmple ceva, dar Biserica este deja plecată și aceasta este pentru Iudei.

Cineva de aici, își zice: „Nu poate fi Moise!”, dar este chiar el. Vedeți, El poate să-mi descopere gândurile voastre.

Lăsați-mă deci să vă explic.

Voi spuneți: „Nu poate fi Moise, pentru că el a murit.” Cu Ilie sunteți de acord, dar credeți că celălalt proroc este Enoh, nu Moise.

Gândiți-vă însă la faptul că Moise s-a întors din nou la viață, deoarece câteva sute de ani mai târziu s-a arătat pe Muntele Proslăvirii.

Voi întrebați: „După ce a murit?” Da.

Lazăr a murit, a fost înviat și a trebuit să moară din nou. Vedeți? Chiar și necredincioșii vor fi readuși la viață și trebuie să moară a doua oară, este adevărat?

Deci este vorba de Moise.

Priviți slujba celor doi proroci. Ei vor face aceleași lucrări pe care le-au făcut Moise și Ilie: cerul va fi închis ca să nu plouă trei ani și jumătate, va cădea foc din cer și toate celelalte lucruri. Voi știți ce au făcut ei.

Gândiți-vă la aceasta! Acesta este timpul sfârșitului.

Ziua cea mare a Domnului este aproape. Adunați-vă laolaltă! Sărbătoarea lui Mesia. Ei Îl vor respinge, dar vor afla că El este Mesia al lor. Biblia spune că aceste lucruri izbitoare vor avea loc.

Slujba prorocilor din Apocalipsa 11 va fi slujba lui Moise și Ilie, de chemare a Israelului afară din tradițiile evreiești, așa cum Mesajul îngerului al șaptelea a chemat Mireasa afară din tradițiile pentecostale.

Moise și Ilie vor scoate Israelul din tradiția cea veche și vor aduce poporul din ispășirea veche a mieilor și țapilor, la Jertfa adevărată și vie, la Cuvânt.

Mesajul îngerului al șaptelea, sub aceeași Trâmbiță, același fiecare lucru, aceeași Pecete, are scopul să cheme poporul, Mireasa, afară din tradițiile pentecostale și lumești și să-i aducă la Ispășirea adevărată și vie, la Cuvânt, Hristos întrupat în Cuvântul Lui aici, făcut trup printre noi.

Știința a dovedit aceasta prin fotografii și Biserica din lumea întreagă știe aceasta. Noi știm cu siguranță că nu s-a spus niciodată ceva cu „Așa vorbește Domnul” și să nu se fi împlinit.

El a vorbit acolo la râu și a zis:

„Cum a fost trimis Ioan Botezătorul înaintea primei veniri a lui Hristos, așa va merge acest Mesaj, înaintea celei de-a doua veniri a Lui.”

Am privit și am văzut că este ora doisprezece. Ceasul miezului nopții este aici, prieteni. Vedeți cât este de desăvârșită Scriptura?

Nu se va ridica o organizație oarecare ca să-i cheme pe Iudei, ci vor fi doi oameni, doi proroci: Moise și Ilie.

Ca să cheme afară Mireasa dintre neamuri, Domnul a făgăduit în Maleahi 4 că va trimite un proroc care va face același lucru.

Biblia spune că El va fi scos afară din Biserică în epoca a șaptea a Bisericii. Când se va întâmpla aceasta, ea se va întuneca complet. De ce se întunecă ea? Ea merge în sistemul acesta ecleziastic, în acest Consiliu Ecumenic, în Consiliul Mondial al Bisericilor. El, Cuvântul Lui, este scos afară complet pentru că ei nu pot fi de acord cu El. Voi știți că nu pot. Ei nu pot fi de acord nici măcar în propriile lor grupări mici locale, atunci cum vor putea fi de acord cu El? Astfel, vor lua semnul fiarei, vor ridica un chip al fiarei.

Amintiți-vă că Biblia spune: *„Ei vor ridica un chip al fiarei.”*

Statele Unite au avut întotdeauna legătură cu numărul „treisprezece”. Ele au început cu treisprezece colonii, treisprezece stele; treisprezece dungi pe drapel, treisprezece state. Numărul „treisprezece” se referă întotdeauna la o femeie și apare în Apocalipsa 13.

Prima dată, ea ni se prezintă ca un miel: libertate religioasă, libertatea exprimării și așa mai departe, dar apoi vorbește ca un balaur și primește puterea lui. Cine este balaurul? Roma.

Vedeți, trebuia să aducă un sistem, un chip al fiarei și să se ridice împotriva Bisericii adevărate.

Aceste lucruri sunt plănuite între denominațiuni, dar când vor începe să-și pună planul în aplicare, Mielul își va lua Mireasa Acasă.

Toată oștirea cerului va fi adunată;

Oh, ce priveliște glorioasă!

Toți sfinții în alb imaculat;

Cu Isus vor sărbători veșnic. Amin!

„Vino să cinezi”, Stăpânul cheamă

„Vino să cinezi.” Amin!

În ce zi trăim, în ce ceas! Fugiți, oamenilor, fugiți pentru viețile voastre! În încheiere, observați slujba îngerului al șaptelea; slujba pe care o au cei doi martori; Trâmbița a șasea care sună chiar înainte de Trâmbița a șaptea.

Vă amintiți? Eu v-am promis că voi reveni la Trâmbița cea mare. Ce spune Dumnezeu prin Isaia? Ce va face El?

A spus că îndată ce va suna Trâmbița cea mare, toate națiunile se vor aduna la Ierusalim. Această Trâmbiță nu are nicio legătură cu Sărbătoarea Trâmbițelor. Marea Trâmbiță anunță venirea Domnului, ca în timpul lui Iosif. Cei doi proroci, Moise și Ilie, vor veni și vor trâmbița.

Citiți textele din Isaia 18.1-3 și 27.12-13 și veți vedea că atunci când va suna Trâmbița aceea, toate națiunile vor recunoaște că Israel este în țara lui și că Dumnezeu este cu ei.

Atunci Mirele și Mireasa vor veni în Împărăția de o mie de ani, după ce lumea va fi distrusă prin puterea atomică. Va fi un cer nou și un pământ nou, pe care vom trăi veșnic.

Ați înțeles cu toții care este slujba lui Moise și Ilie? Repet încă o dată:

Slujba lor se va desfășura între Trâmbița a șasea și a șaptea. Ei vor fi profeți pentru că Israel a crezut întotdeauna în profeți.

De ce mi-a spus Duhul Sfânt: „Încă nu!” atunci când am vrut să le arăt că Isus era Fiul lui Dumnezeu? Vă amintiți? Aceasta s-a întâmplat cu cinci ani în urmă când eram în drum spre India. El mi-a spus atunci: „Nu te duce la Israel!”

Evreii spuneau: „Dacă este Mesia, vrem să vedem semnul unui proroc! Noi îi credem pe proroci!”

Fratele Lewi Pethrus mi-a trimis o Biblie din acelea pe care le-a dat Iudeilor veniți din Iran ca să devină o națiune. Un milion de Biblii.

Eu mă gândeam: „Acesta este timpul meu!” Mă aflam la Cairo, în Egipt. Dar El a spus: „Nu merge acum, pentru că n-a sosit încă ceasul!” așa că m-am întors acasă.

Moise și Ilie fac chemarea pentru evrei. Până atunci însă, suntem în anul de

Îndurare al Rusaliilor sau am avut-o până în acest timp. Înțelegeți? Acum trebuie să fie cunoscută Sărbătoarea Trâmbițelor, și aceasta de aici din Maleahi 4 nu este conectată cu aceea de acolo. Nicidecum, nicidecum!

Observați! Slujba lui Moise și Ilie este hotărâtă ca să scoată Israelul din tradițiile evreiești în care au fost încurcați și ca să-i cheme la Sărbătoarea Ispășirii; ei Îl vor recunoaște pe Hristos, deoarece ei sunt proroci.

Evreii îi vor crede și se vor aduna împreună, iar Isus va merge în mijlocul lor și le va spune: „Iată-Mă!” Atunci Îl vor întreba: „De unde ai rănilor de la mâini?” și El le va răspunde: „Le-am primit în casa celor ce Mă iubesc.”

Țineți minte! Mireasa dintre neamuri primește un proroc care se numește „Ilie”, care vine ca să-o cheme afară din toate tradițiile.

În același fel îi vor chema cei doi proroci pe evrei – din iudaism la Hristos care este Ispășirea.

Mireasa trebuie să fie chemată la Ispășirea de la început, de care biserica s-a îndepărtat în timpul celor șapte Sabate.

Mesagerul al șaptelea al Bisericii, mesagerul cu Trâmbița a șaptea este un profet.

Apoi sunt chemați cei o sută patruzeci și patru de mii.

Pecețile trebuiau descoperite Bisericii dintre neamuri, iar acum Îl așteptăm pe Hristos.

Voi spuneți: „Un moment, frate Branham, eu cred că mai trebuie să se întâmple cutare și cutare lucru...”

Priviți, care a fost ultimul semn primit de Avraam înainte de venirea fiului făgăduit? Noi, ca Mireasă, suntem sămânța împărătească a lui Avraam.

Atunci, Dumnezeu a venit în chipul unui Bărbat care putea să deosebească gândurile. Era un singur Bărbat, nu o mulțime. Indiferent câte imitații s-au ridicat, a venit Unul și El a cunoscut gândurile inimilor și ca urmare, Avraam și Sara au devenit iarăși tineri.

Știu că nu puteți înțelege aceasta, dar așa este. Să nu citiți Biblia cu superficialitate, ci observați tabloul complet. Sara era o femeie bătrână, deoarece

Biblia spune că pântecul ei era veștejit. Și trupul lui Avraam era aproape mort. Sămânța lui era moartă, dar patruzeci de ani mai târziu, el urma să aibă șapte fii de la o altă femeie. Ce s-a întâmplat? Dumnezeu a schimbat trupurile lor.

Ei au făcut o călătorie foarte lungă spre Gherar. Trei sute de mile era o călătorie foarte lungă pentru oamenii bătrâni. Sara se gândea că nu vor mai avea copii, pentru că au trecut poate douăzeci de ani, de când n-au mai avut relații.

Ea spusese în inima ei: *„Să mă mai gândesc, eu, femeie bătrână la dragoste firească? Și domnul meu, bărbatul, este deja bătrân.”*

Dar El a zis: „Este ceva imposibil la Dumnezeu?” Vedeți, chiar după aceasta, ea a devenit o femeie tânără. Acesta este un simbol prin care El arăta ce va face cu Sămânța împărătească a lui Avraam, ca să-L primească pe Fiul făgăduit. Ea s-a schimbat din nou într-o tânără...

Ei au plecat în Gherar, și ce s-a întâmplat? Împăratul Abimelec s-a îndrăgostit de Sara și voia s-o ia în căsătorie pentru că era frumoasă. Cu toate că avea acolo fete frumoase, el dorea s-o aibă pe „bunica”. De ce? *„Este frumoasă, este plăcută când o privești”*, zicea el.

Dumnezeu transformase trupul ei și o făcuse iarăși tânără. Vedeți, Dumnezeu a schimbat trupul ei, i-a transformat pe amândoi înapoi.

Aceasta este o taină ce va fi descoperită în timpul acesta de seară prin Fiul omului. Vedeți? Mesajul de seară. Înțelegeți? Schimbat înapoi!

Care este ultimul semn pe care l-a văzut Avraam? Deosebirea gândurilor, apoi trupul lui a fost schimbat.

Ce se va întâmpla înainte ca să vină Fiul? Va suna Trâmbița lui Dumnezeu și mai întâi vor învia cei morți în Hristos, un trup nou, iar apoi, noi, care vom fi rămas în viață, vom fi schimbați într-o clipeală și, împreună cu ei vom merge, vom fi luați în văzduh și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.

Taina a fost descoperită. Pecețile sunt deschise, Trâmbița răsună pentru Israel și cei doi proroci sunt pregătiți să apară. Ce mai este la mijloc? Biserica dintre neamuri trebuie să părăsească scena ca să poată apărea cei doi profeți, pentru că El nu se ocupă și cu Israel și cu neamurile în același timp.

Frate, fii atent! A trebuit să fim chemați dintre toate denomi-națiunile și tradițiile. Noi vedem că epoca bisericii penticostale este terminată; Mireasa trebuie să meargă sus, pentru ca cei doi proroci ai lui Dumnezeu, despre care vorbește Apocalipsa 11, să se ridice și să sune din a șaptea Trâmbiță, ca să-L facă cunoscut pe Hristos.

Îngerul al șaptelea, mesagerul, spune: „*lată Mielul lui Dumnezeu care a luat păcatul lumii!*” El nu spune: „*lată metodiștii, bap-tiștii, penticostalii Mei*”, ci îl prezintă pe Fiul lui Dumnezeu, Cuvântul, Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii.” O altă temelie nu există! Înțelegeți?

Cât timp mai avem? Evreii sunt în țara lor. Mireasa este chemată afară și El a împlinit tot ce a făgăduit în Scripturi. Noi suntem gata. Ceasul este aici.

Națiunile se rup, Israel se trezește.

Semnele pe care Biblia le-a prezis;

Zilele neamurilor sunt numărat, cu chinuri împăvărate

Întoarceți-vă, o, risipiților, la ai voștri.

Ziua răscumpărării este aproape.

Inimile oamenilor slăbesc de frică;

Fiți umpluți cu Duhul lui Dumnezeu,

Aveți candelilele curățate și clare.

Uitați-vă în sus, răscumpărarea voastră este aproape.

Profeții falși mint, Adevărul lui Dumnezeu îl neagă:

Că Isus Hristos este Dumnezeul nostru. Aceasta-i corect.

Dar noi vom călca unde au călcat apostolii,

Căci Ziua răscumpărării este aproape.

Inimile oamenilor slăbesc de frică;

Fiți umpluți cu Duhul lui Dumnezeu,

Aveți candelile curățate și clare. (Nu mergeți la risc).

Uitați-vă în sus, răscumpărarea voastră este aproape.

Profetul a zis: „Va fi Lumină în timpul de seară.”

Va fi Lumină în timpul de seară.

Drumul spre slavă tu sigur îl vei afla;

În calea apei este Lumina astăzi,

Îngropat în Numele scump al lui Isus.

Tânăr și bătrân, pocăiți-vă de toate păcatele voastre.

Duhul Sfânt va intra sigur înăuntru;

Luminile serii au venit,

Acesta-i un fapt că Dumnezeu și Hristos sunt Unul.

Noi am ajuns aici; suntem la sfârșit. Aceasta nu este părerea unui om, ci este „Așa vorbește Domnul!”

Veniți să ne plecăm capetele.

Dumnezeule îndurător, IahVeH, Tu, Atotputernicule, când ai vorbit pe Muntele Sinai cu voce ca de tunet, oamenii au strigat:

„Să ne vorbească Moise! Să nu ne mai vorbească Dumnezeu, ca să nu murim!”
(Exod 20.19), iar Tu le-ai spus, mare IahVeH: *„Am să vă trimit un proroc ca Moise.”*
(Deuteronom 18).

Doamne, Tu ai făgăduit și ai împlinit – ni l-ai dăruit pe Domnul Isus, Cuvântul:

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.

Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi...” (Ioan 1.1,14).

Noi vedem că ceea ce a prorocit El prin profetul Său, Ioan, pe Insula Patmos, s-a împlinit literă cu literă. Noi vedem că Duhul Sfânt Se manifestă printre noi, pe pământ, și că denomi-națiunile L-au scos afară din biserică; Cuvântul.

Ei nu au nimic împotriva oamenilor, ci urăsc Cuvântul, pentru că El este împotriva tradițiilor lor ca și atunci când ai fost Tu pe pământ. Tu erai Cuvântul și erai împotriva tradițiilor lor, de aceea Te-au scos afară din adunările lor.

Și acum, Doamne, nu mai există nicio colaborare în Lucrare, nicăieri. Eu am încercat să merg în Africa, fiindcă știu că acolo mai sunt încă suflete care așteaptă, dar se pare că nu mai sunt primit nicăieri, și aceasta nu este din cauza mea, Doamne, ci din cauza acestui Mesaj. Dar Tu ai spus dinainte că va fi așa. Tu ne-ai lăsat să știm ce va fi, ca să nu ne descurajăm. Noi cunoaștem ceasul în care trăim.

Dumnezeule, oamenii aceștia au stat toată dimineața aici, în această încăpere fierbinte. Ei au ascultat, și sunt sigur că vor putea înțelege și vedea aceasta. Dacă n-au înțeles, descopere-o și lor, Doamne. Tu nu mi-ai îngăduit să vorbesc despre aceste Trâmbițe, pentru că nu au nimic a face cu noi. Noi am văzut Pecetea a șasea deschisă și drept la Trâmbița a șasea, aceasta tot s-a întâmplat.

Cu două săptămâni în urmă, am primit o vedenie în care mi-ai arătat Mireasa și biserica. Eu am spus deja aceste lucruri întocmai cum mi le-ai arătat Tu, Doamne.

Iată-ne aici! S-ar putea să fie mai târziu decât ne gândim.

O, Tată, poate că în dimineața aceasta este cineva aici, care are doar o credință superstițioasă, o influență teologică sau cuvântul vreunui teolog, care este în contradicție cu Cuvântul lui Dumnezeu, și nu-L cunoaște pe adevăratul Hristos, adevăratul Duh Sfânt, al Căru Cuvânt se împlinește azi, în acest timp din urmă; poate că nu i-a fost încă descoperit, ci vede numai o tradiție, trăiește într-o lumină care orbește, într-o lumină înșelătoare. Cea mai mare pagubă care s-a făcut Bisericii Tale, a fost când ei au primit lumina denomi-națiunilor și au refuzat Lumina adevărată a Bibliei, pe Hristos.

O, Dumnezeule, fii îndurător și salvează-i pe cei pierduți. Mai așteaptă puțin, pentru că mulți dintre iubiții noștri sunt departe de Tine. Încă puțin și Piatra se va dezlipi din munte! Dacă în dimineața aceasta, mai este cineva fără Tine, ajută-l să vină smerit și să Te primească.

Ridicați mâna în timp ce ținem capetele plecate, și spuneți: „Gândește-te și la mine, frate Branham!”

Nu avem loc pentru chemare la altar, pentru că suntem supraaglomerați. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Sute de mâini sunt ridicate.

Dumnezeule Tată, undeva este o umbră mică. Ia-o de aici, Doamne. Oamenii stau în încăperea aceasta și așteaptă Ceva. Poate că în trecut au fost orbiți de Satana, de aceea, Te rog, să-i chemi și să le dai și lor un semn, așa cum ai făcut și cu noi. Tu ne chemi pe toți acum, ca să vedem deoarece Biblia spune: *„Te sfătuiesc să cumperi de la Mine, alifie pentru ochi.”*

O, Doamne, folosește alifia Ta în dimineața aceasta, ca ei să vadă chiar dacă sunt oameni simpli și neînvățați, pentru că așa a fost și la început. Îngăduie Doamne, ca ei să primească aceasta acum, când eu îi predau pe brațul Tău, în Numele Fiului Tău Isus.

Tu ai spus: *„Cine aude Cuvântul Meu (și sunt sigur că ei au auzit), și crede în Cel ce M-a trimis (nu cu o credință prefăcută, ci va crede cu adevărat ce va spune Cuvântul), are viața veșnică, și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.”* (Ioan 5.24).

Fă ca din ceasul acesta, să fie ai Tăi, Doamne, iar dacă în gândurile lor mai este vreo îndoială, îndepărteaz-o.

Dacă sunt bolnavi printre noi, fie ca Duhul Sfânt să-i vindece. Eu știu că El este aici, pe platformă, și poate să descopere gândurile lor. Te rog să-i vindeci, Doamne, și să le dai răspuns la toate întrebările pe care le au.

Bazinul este pregătit pentru toți cei ce nu sunt botezați în Numele lui Isus Hristos, sa ia Numele Mirelui.

Nimeni din Biblie n-a fost botezat în titlurile de „Tată, Fiu și Duh Sfânt”, ci aceasta este o formulă folosită de denominațiuni, și este o tradiție care aparține mișcării anticreștine, chipului fiarei.

Biblia și istoria Bisericii, arată că toți creștinii au fost botezați în Numele lui Isus Hristos, până la înființarea Bisericii Catolice.

Pavel a spus în Galateni 1.8:

„Chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o altă Evanghelie, să fie anatema!”

El le-a poruncit în Fapte 19, chiar și celor care fuseseră botezați de Ioan, să fie botezați încă o dată în Numele lui Isus Hristos și a spus: „Să nu lăsați nici chiar un înger din cer să vă spună altceva.”

În zilele din urmă, se va ridica un mesager care va aduce oamenii înapoi, la învățătura și la credința originală.

Îngăduie, Doamne, ca acest Mesager, care este acum printre noi, marele Hristos, Duhul Sfânt făcut viu, care ne-a lămurit Cuvântul, să ne aducă înapoi la credința de la Rusalii.

Cum a zis Petru în ziua de Rusalii: *„Pocățiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor.”* Această poruncă este valabilă pentru totdeauna și pentru fiecare persoană, dar a fost schimbată de biserica romană la Niceea.

Dumnezeule milostiv, bazinul este gata și inimile deschise. Intră, Doamne Isuse! Noi suntem în ultimele ceasuri. Adu-i înăuntru în acest ceas. Ajută-ne să ne cercetăm prin Cuvântul Tău, fiindcă știm în ce ceas trăim. Îngăduie aceasta, Tată. Noi ți-i predăm Ție, în Numele Fiului Tău.

Duios și gingaș cheamă Isus,

Te cheamă pe tine...

- Amin -